**Európai Parlament**
2024-2029

**ELFOGADOTT SZÖVEGEK**

# P10_TA(2026)0146

## Az alapvető jogok helyzete az Európai Unióban 2024-ben és 2025-ben

### Az Európai Parlament 2026. április 29-i állásfoglalása az alapvető jogok helyzetéről az Európai Unióban 2024-ben és 2025-ben (2025/2135(INI))

*Az Európai Parlament,*

– tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre (EUSZ),

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Chartájára (a továbbiakban: a Charta),

– tekintettel az Európai Unió Bíróságának (EUB) ítélkezési gyakorlatára,

– tekintettel a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló, 2024. május 14-i (EU) 2024/1385 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[1],

– tekintettel a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre[2] (az áldozatok jogairól szóló irányelv), és a Bizottságnak az áldozatok jogairól szóló irányelv felülvizsgálatáról szóló, 2023. július 12-i javaslatára (COM(2023)0424), valamint az intézményközi tárgyalások eredményeként létrejött ideiglenes megállapodásról született megállapodásra,

– tekintettel a korrupció elleni küzdelemről, a 2003/568/IB tanácsi kerethatározat és az Európai Közösségek tisztviselőit és az Európai

---

1 HL L, 2024/1385, 2024.5.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj.

2 HL L 315., 2012.11.14., 57. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj.

Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezmény felváltásáról, valamint az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

– tekintettel a belső piaci médiaszolgáltatások közös keretének létrehozásáról és a 2010/13/EU irányelv módosításáról szóló, 2024. április 11-i (EU) 2024/1083 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet)[3],

– tekintettel a közéletben részt vevő személyeknek a nyilvánvalóan megalapozatlan keresetekkel vagy visszaélésszerű bírósági eljárásokkal („közéleti részvételt akadályozó stratégiai perekkel”) szembeni védelméről szóló, 2024. április 11-i (EU) 2024/1069 európai parlamenti és tanácsi irányelvre[4] (a közéleti részvételt akadályozó stratégiai perek elleni irányelv),

– tekintettel a közéletben részt vevő újságíróknak és emberijog-védőknek a nyilvánvalóan megalapozatlan vagy visszaélésszerű bírósági eljárásokkal („közéleti részvételt akadályozó stratégiai perekkel”) szembeni védelméről szóló, 2022. április 27-i (EU) 2022/758 bizottsági ajánlásra[5],

– tekintettel az uniós költségvetés védelmét szolgáló általános feltételrendszerről szóló, 2020. december 16-i (EU, Euratom) 2020/2092 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[6] (a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendelet),

– tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (általános adatvédelmi rendelet)[7],

---

3 HL L, 2024/1083, 2024.4.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1083/oj.

4 HL L, 2024/1069, 2024.4.16., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1069/oj.

5 HL L 138., 2022.5.17., 30. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2022/758/oj.

6 HL L 433. I, 2020.12.22., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj.

7 HL L 119., 2016.5.4., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj.

– tekintettel a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló, 2008. november 28-i 2008/913/IB tanácsi kerethatározatra[8],

– tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2008. július 2-i bizottsági javaslatra (COM(2008)0426) (a hátrányos megkülönböztetés tilalmáról szóló horizontális irányelv), amelyet a Bizottság – a korábbi visszavonási bejelentését követően – 2025 júliusában megerősített, és tudomásul véve, hogy az ügy a Tanács előtt folyamatban van,

– tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre[9] (a faji egyenlőségről szóló irányelv),

– tekintettel az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló uniós stratégiára (2020–2025) (COM(2020)0698), a 2020–2025 közötti időszakra szóló nemi esélyegyenlőségi stratégiára (COM(2020)0152), a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló stratégiára (2021–2030) (COM(2021)0101), a 2020–2025-ös időszakra vonatkozó, rasszizmus elleni uniós cselekvési tervre (COM(2020)0565), a romák egyenlőségének, társadalmi befogadásának és részvételének előmozdítását célzó uniós stratégiai keretrendszerre (2020–2030) (COM(2020)0620), valamint az ezek aktualizálására és megerősítésére vonatkozó bizottsági bejelentésre,

– tekintettel a 2026 és 2030 közötti időszakra vonatkozó, az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló uniós stratégiára,

– tekintettel az Alapjogi Charta EU-n belüli alkalmazásának megerősítésére irányuló uniós stratégiára (COM(2020)0711) és a Bizottság éves jelentéseire, különösen „Az alapvető jogok előmozdításának, védelmének és érvényesítésének finanszírozása – 2024. évi éves jelentés az Európai Unió Alapjogi Chartájának alkalmazásáról” című bizottsági jelentésre (COM(2024)0456),

– tekintettel az antiszemitizmus elleni küzdelemre és a zsidó élet előmozdítására vonatkozó európai uniós stratégiára (2021–2030) (COM(2021)0615),

– tekintettel a 2026–2030-as időszakra szóló, rasszizmus elleni új uniós stratégiára,

---

8 HL L 328., 2008.12.6., 55. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/913/oj.

9 HL L 180., 2000.7.19., 22. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/43/oj.

– tekintettel a „2024. évi jogállamisági jelentés – A jogállamiság helyzete az Európai Unióban” című, 2024. július 24-i bizottsági közleményre (COM(2024)0800) és a „2025. évi jogállamisági jelentés – A jogállamiság helyzete az Európai Unióban” című, 2025. július 8-i bizottsági közleményre (COM(2025)0900), valamint az azokhoz csatolt 27 országfejezetre,

– tekintettel „A nők jogaira vonatkozó ütemterv” című, 2025. március 7-i bizottsági közleményre (COM(2025)0097), amely felvázolja a nemek közötti egyenlőség megvalósításával kapcsolatos hosszú távú elképzelést,

– tekintettel az ENSZ emberi jogi egyezményeire és az ENSZ-nek az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelmét szolgáló jogi eszközeire, különösen az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára, a faji megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséről szóló nemzetközi egyezményre, a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre, az ENSZ egyetemes időszakos felülvizsgálatának ajánlásaira és jelentéseire, valamint az ENSZ emberi jogi egyezményeinek végrehajtását felügyelő testületek ítélkezési gyakorlatára és az Emberi Jogi Tanács különleges eljárásaira, köztük a vallás és a meggyőződés szabadságának ügyével foglalkozó különleges ENSZ-előadó megbízatására (A/HRC/RES/49/5),

– tekintettel a Miniszteri Bizottságnak az Európa Tanács tagállamaihoz intézett, az európai börtönszabályokról szóló, 2006. január 11-i, Rec(2006)2. számú ajánlására,

– tekintettel az Európa Tanács Kínzás, Embertelen vagy Megalázó Bánásmód vagy Büntetések Megelőzésére Létrehozott Európai Bizottságának 2025 áprilisában közzétett 34. általános jelentésére,

– tekintettel a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre, amelyet az EU 2010. december 23-án erősített meg, és amelynek valamennyi tagállam részes fele, a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményhez csatolt fakultatív jegyzőkönyvre, amelyet 22 tagállam megerősített, valamint a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel kapcsolatos általános észrevételekre és a Fogyatékossággal Élő Személyek Jogainak Bizottsága észrevételeire,

– tekintettel az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjére és a fenntartható fejlődési célokra,

– tekintettel a Demokratikus Intézmények és Emberi Jogok Hivatala, a nemzeti kisebbségi főbiztos, a médiaszabadsággal foglalkozó képviselő és az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) más szerveinek ajánlásaira és jelentéseire,

– tekintettel az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményre (EJEE),

– tekintettel az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) az előzetes letartóztatással kapcsolatos ítéleteire és ítélkezési gyakorlatára, például a Letellier kontra Franciaország (1991), Ilijkov kontra Bulgária (2001) és Buzadji kontra Moldova (2016) ügyekre, valamint a Miniszteri Bizottságnak a végrehajtásuk felügyeletéről szóló éves jelentéseire,

– tekintettel az ENSZ korrupció elleni egyezményére (UNCAC),

– tekintettel az Európa Tanács, különösen a Velencei Bizottság, a Rasszizmus és Intolerancia Elleni Európai Bizottság (ECRI), a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni fellépés szakértői csoportja (GREVIO), a Korrupció Elleni Államok Csoportja (GRECO), a megkülönböztetésmentességgel, a sokszínűséggel és a társadalmi befogadással foglalkozó irányítóbizottság, a Parlamenti Közgyűlés, a Szociális Jogok Európai Bizottsága és az Európa Tanács egyéb szervei ajánlásaira, véleményeire, jelentéseire és állásfoglalásaira,

– tekintettel az Európa Tanács emberi jogi biztosának nyilatkozataira, ajánlásaira, jelentéseire és országlátogatásaira, köztük a „Kiszervezett menekültügyi és migrációs politikák és emberi jogi jogszabályok” című, 2025. szeptember 4-i jelentésére,

– tekintettel az Európa Tanács újságírók biztonságát előmozdító platformjára,

– tekintettel az Európa Tanácsnak a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló egyezményére (isztambuli egyezmény), amelyet az Európai Unió 2023. június 28-án ratifikált,

– tekintettel az Európa Tanács Európai Szociális Chartájára,

– tekintettel a szociális jogok európai pillérére és annak cselekvési tervére,

– tekintettel a Pegasus és azzal egyenértékű kémszoftverek használatának kivizsgálásával foglalkozó vizsgálóbizottság felállításáról, valamint a vizsgálat tárgyáról, illetve a bizottság feladatairól, összetételéről és mandátumának időtartamáról szóló, 2022. március 10-i (EU) 2022/480 határozatára[10], a Pegasus és azzal egyenértékű kémszoftverek használatával foglalkozó bizottság (PEGA) munkája alapján elfogadott állásfoglalásaira és ajánlásaira, és különösen a Pegasus és azzal egyenértékű kémszoftverek használata tekintetében az uniós jog állítólagos megsértésének és az

---

10 HL L 98., 2022.3.25., 72. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2022/480/oj.

annak alkalmazása során állítólagosan elkövetett hivatali visszásságoknak a kivizsgálását követően a Tanácshoz és a Bizottsághoz intézett, 2023. június 15-i ajánlására[11],

– tekintettel az európai adatvédelmi biztos jelentéseire, véleményeire és ajánlásaira,

– tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének (FRA) jelentéseire, felméréseire és véleményeire, különösen az Ügynökség 2024. évi és 2025. évi alapjogi jelentésére,

– tekintettel az alapvető jogok Európai Unióban kialakult helyzetéről szóló korábbi állásfoglalásaira,

– tekintettel a Bizottság jogállamisági jelentéseiről szóló állásfoglalásaira,

– tekintettel az egyes tagállamokról szóló állásfoglalásaira,

– tekintettel a 2020–2025-ös időszakra vonatkozó, az LMBTIQ-személyek egyenlőségéről szóló uniós stratégia végrehajtásáról szóló, 2024. február 8-i állásfoglalására[12],

– tekintettel „A fogyatékossággal élő személyek egyenlő jogai felé” című, 2022. december 13-i állásfoglalására[13],

– tekintettel a faji igazságosság, a megkülönböztetésmentesség és az antirasszizmus EU-n belüli helyzetéről szóló, 2022. november 10-i állásfoglalására[14],

– tekintettel a civil társadalom mozgásterének Európában tapasztalható szűküléséről szóló, 2022. március 8-i állásfoglalására[15],

– tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a nemi alapú erőszak elleni küzdelemről és azon belül az online erőszakról szóló, 2021. december 14-i állásfoglalására[16],

– tekintettel a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó, a nemi alapú erőszaknak az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdésében felsorolt bűncselekmények új területeként való megállapításáról szóló, 2021. szeptember 16-i állásfoglalására[17], valamint az uniós bűncselekmények listájának a gyűlöletbeszéddel és a gyűlölet-

---

11 HL C, C/2024/494, 2024.1.23., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/494/oj.
12 HL C, C/2024/6340, 2024.11.7., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6340/oj.
13 HL C 177., 2023.5.17., 13. o.
14 HL C 161., 2023.5.5., 10. o.
15 HL C 347., 2022.9.9., 2. o.
16 HL C 251., 2022.6.30., 2. o.
17 HL C 117., 2022.3.11., 88. o.

bűncselekményekkel való kibővítéséről szóló, 2024. január 18-i állásfoglalására[18],

– tekintettel a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmus létrehozásáról szóló, 2020. október 7-i állásfoglalására[19],

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A10-0042/2026),

A. mivel több tagállamban demokratikus visszacsúszás figyelhető meg, míg másoknál a demokratikus normákat érintő kihívások jelentkeznek; mivel a jogállamiság romlása, az igazságszolgáltatás függetlenségének hiánya, a korrupció elleni erőfeszítések és az alapjogok védelmének hiánya, a demokratikus fékek és ellensúlyok gyengülése, valamint az alkotmányos normák eszközként való felhasználása e tendencia néhány aggasztó jellemzője;

B. mivel az Unió az EUSZ 2. cikkében rögzített közös értékeken, nevezetesen az emberi méltóság, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – köztük a kisebbségekhez tartozó személyek jogainak – tiszteletben tartásán alapul; mivel ezek a Chartában és a nemzetközi emberi jogi szerződésekben foglalt értékek; mivel a Charta az elsődleges uniós jog része; mivel az EUSZ 2. cikkében foglalt értékek tiszteletben tartása az uniós csatlakozást követően is folyamatos kötelezettség, és előfeltétele az uniós tagságból eredő valamennyi, Szerződésben foglalt jog és előny gyakorlásának;

C. mivel a demokrácia, a jogállamiság és az alapvető jogok egymást kölcsönösen erősítő értékek, amelyek sérelme rendszerszintű fenyegetést jelent az Unióban élők jogaira és szabadságára nézve; mivel az Unió meglévő jogállamisági eszköztára fontos eszközkészlet az EUSZ 2. cikkében foglalt uniós értékek megőrzéséhez; mivel teljes körű és következetes végrehajtásukra, valamint rendszeres ellenőrzési és nyomonkövetési intézkedésekre továbbra is szükség van ahhoz, hogy hatékonyan kezeljék és megelőzzék a jogállamiságot Unió-szerte érintő rendszerszintű kihívásokat;

D. mivel az EUB és az EJEE ítéleteinek hatékony végrehajtása az alapvető jogok védelmének és a jogállamiság Unión belüli fenntartásának alapvető eleme; mivel az ilyen ítéletek végrehajtásának ismétlődő késedelme vagy elmulasztása azzal a kockázattal jár, hogy aláássa az európai emberi jogi rendszerbe vetett bizalmat; mivel a C-769/22. sz. Bizottság kontra Magyarország

---

18 HL C, C/2024/5733, 2024.10.17., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5733/oj.

19 HL C 395., 2021.9.29., 2. o.

ügyben hozandó ítélet önálló jogalapként állapíthatná meg az EUSZ 2. cikkét, ezáltal megerősítve az e tekintetben indított kötelezettségszegési eljárásokat;

E. mivel a Magyarországgal szemben folyamatban lévő, az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárás terén elért csekély előrehaladás rávilágít arra, hogy fel kell gyorsítani és meg kell erősíteni a meglévő folyamatokat; mivel az alapvető jogok védelmének és az Uniónak az EUSZ 2. cikke szerinti értékek iránti elkötelezettsége hitelességének biztosításához elengedhetetlen, hogy megfelelő időben konkrét eredményeket érjenek el;

F. mivel a korrupció továbbra is komoly aggodalomra ad okot, mivel gyengíti a demokratikus elszámoltathatóságot, komoly fenyegetést jelent a jó kormányzásra nézve, és aláássa a polgárok intézményekbe vetett bizalmát, az EUSZ 2. cikkében foglalt uniós értékeket, amint azt a Bizottság éves jogállamisági jelentései következetesen kiemelik;

G. mivel a korrupció gyakran a demokratikus intézmények erodálódásával van összefüggésben, és ezt a szervezett bűnözés arra használja ki, hogy beszivárogjon a politikába és a gazdaságba, torzítsa a demokratikus folyamatokat, és tisztára mossa az illegális pénzeket; mivel ahhoz, hogy a társadalom minden szintjén – többek között az igazságszolgáltatásban és a bűnüldözésben is – helyreálljon a bizalom, folyamatos korrupcióellenes erőfeszítésekre, etikus politikai vezetésre, szilárd független felügyeletre, valamint az átláthatóság, az elszámoltathatóság és az alapvető demokratikus értékek védelme iránti szilárd elkötelezettségre van szükség;

H. mivel a szervezett bűnözés számos tagállamban komoly fenyegetést jelent az alapvető jogokra és a jogállamiság működésére nézve; mivel egyes tagállamok tapasztalatai azt mutatják, hogy hatékonyak azok a konkrét megelőző mechanizmusok, amelyek célja annak megakadályozása, hogy a szervezett bűnözés beszivárogjon a közbeszerzésbe és az európai alapok kezelésébe azáltal, hogy az állami támogatásokhoz és koncessziókhoz való hozzáférés előtt maffiaellenes ellenőrzéseket tesznek kötelezővé; mivel ilyen megelőző mechanizmusok európai szintű bevezetése hozzájárulna az uniós alapok integritásának védelméhez, a szervezett bűnözés által érintett közösségek alapvető jogainak fenntartásához és a polgárok közintézményekbe vetett bizalmának megerősítéséhez;

I. mivel éves jelentésében a GRECO több tagállammal összefüggésben is hangot adott aggályainak, különösen a jogalkotási folyamat átláthatósága, az összeférhetetlenség megelőzésére szolgáló szilárd keret, a kormány tagjaira és a köztisztviselőkre vonatkozó magatartási kódex, az információjogi reformokhoz való hozzáférés, valamint a korrupcióellenes és feddhetetlenségi keretek bűnüldöző szerveken belüli megerősítésének hiánya tekintetében; mivel a felsővezetői feladatokat ellátó személyek és a bűnüldöző szervek

vizsgálatáról szóló tanulmányában a GRECO hangsúlyozta, hogy továbbra is problémát jelent, hogy a kormányok felső vezetésére vonatkozóan nincsenek feddhetetlenségi ellenőrzések, valamint problémák vannak a bűnüldöző szervek személyzetének felvételével és szakmai karrierjével kapcsolatban, különösen a felsővezetői pozíciók esetében;

J. mivel a visszaélést bejelentő személyek megfelelő védelme Unió-szerte nem biztosított; mivel egyes tagállamok még nem ültették át teljes mértékben vagy helyesen a visszaélést bejelentő személyek védelméről szóló irányelvet[2021]; mivel 2024-ben és 2025-ben az EUB hat tagállamot szankcionált[22] a visszaélést bejelentő személyek védelméről szóló irányelv átültetésének elmulasztása miatt; mivel a visszaélést bejelentő személyek alapvető szerepet játszanak a jogsértések felderítésében és bejelentésében, valamint a demokratikus elszámoltathatóság és átláthatóság megerősítésében, és védelmüket garantálni kell és elő kell mozdítani;

K. mivel az EJEB ítélkezési gyakorlata hangsúlyozza, hogy az előzetes letartóztatásnak kivételes intézkedésnek kell maradnia, amelyet csak akkor szabad alkalmazni, ha az feltétlenül szükséges, és azt releváns és elégséges indokok támasztják alá; mivel az előzetes letartóztatás helytelen alkalmazása aláássa a szabadsághoz való jogot, az ártatlanság vélelmét és az igazságszolgáltatási rendszerek általános méltányosságát;

L. mivel a tömegtájékoztatás szabadsága Unió-szerte továbbra is veszélyben van több tagállamban, amint azt a Bizottság legutóbbi jogállamisági jelentése is bemutatja, amely ajánlásokat fogalmaz meg több tagállam számára a média függetlenségével, a politikai nyomásgyakorlással és a sajtószabadság elleni folyamatos támadásokkal, többek között a közéleti részvételt akadályozó stratégiai perekkel kapcsolatos aggályok kezelésére;

---

20 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj).

21 https://commission.europa.eu/document/download/7cc63350-88c9-4c0b-a46e-04fc11e673e7_en?filename=COM_2024_269_1_EN_ACT_part1_v6.pdf.

22 Csehország, Németország, Észtország, Luxemburg, Magyarország és Lengyelország; a Bíróság C-147/23. számú, Bizottság kontra Lengyelország; C-149/23. számú, Bizottság kontra Németország; C-150/23. számú, Bizottság kontra Tanács; C-152/23. számú, Bizottság kontra Cseh Köztársaság; C-154/23. számú, Bizottság kontra Észtország; és a C-155/23 számú, Bizottság kontra Magyarország ügyben hozott ítéletei.

M. mivel a Médiapluralizmus Monitor az újságírók munkakörülményeinek romlását mutatja, ami magában foglalja az erőszakot, a zaklatást és a megfélemlítést, a média tulajdonviszonyainak növekvő koncentrációját, valamint a digitális platformok és a költségvetési megszorítások hatását; mivel további biztosítékokra van szükség, többek között független szabályozókra, a média tulajdonviszonyainak átláthatóságára, a politikai beavatkozással szembeni védelemre, valamint az újságírók információkhoz való jobb hozzáférésére és biztonságára;

N. mivel az Európa Tanács 2025. évi, az európai sajtószabadságról szóló éves értékelése szerint a média foglyul ejtése, a közszolgálati média függetlenségének hiánya és a mesterséges intelligencia által generált dezinformációs kampányok Unió-szerte növekvő fenyegetést jelentenek, és ez közvetlen kockázatot jelent a demokráciára nézve[23]; mivel a sajtószabadság megőrzése és a nyilvánosság független, magas színvonalú újságíráshoz való hozzáférésének biztosítása a demokratikus társadalom egyik alapvető fontosságú pillére; mivel a közéleti részvételt akadályozó stratégiai perek továbbra is fenyegetést jelentenek a tömegtájékoztatás szabadságára nézve; mivel a közéleti részvételt akadályozó stratégiai perek elleni irányelvben előírt biztosítékokat ki kell terjeszteni a belföldi ügyekre és a büntetőügyekre is; mivel a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai rendelet 2025. augusztus 8-án teljeskörűen hatályba lépett; mivel számos tagállamban az újságírók és a médiában dolgozók politikai lejáratú kampányoknak, nyilvános becsmérlésnek és a munkájuk rossz hírének keltésére irányuló összehangolt kísérleteknek vannak kitéve, amelyeket gyakran visszaélésszerű jogi lépések és fenyegetések, nyomásgyakorlás, zaklatás és erőszak kísérnek, megteremtve ezzel a félelem és az öncenzúra légkörét, ami aláássa a nyilvánosság tájékoztatáshoz való jogát;

O. mivel több országban egyes újságírók és médiában dolgozók bizonytalan körülményeknek, erőforráshiánynak és nem biztonságos környezetnek – többek között fokozódó zaklatásnak és jogi kihívásoknak – vannak kitéve, és emellett további kihívásokkal is meg kell küzdeniük, beleértve a megfélemlítést, a jogi fenyegetéseket, a politikai beavatkozást, a megbízható finanszírozáshoz való korlátozott hozzáférést és a médiapluralizmus csökkenését; mivel oknyomozó tevékenységeik során sokan fenyegetéssel, támadásokkal és megfélemlítéssel szembesülnek, és egyesek a folyamatos halálos fenyegetések miatt rendőri védelem alatt kénytelenek élni; mivel a Médiapluralizmus Monitor 2024-es jelentése szerint az újságírói munka bizonytalansága Európa-szerte közvetlen hatást gyakorolt a tudósítások függetlenségére és minőségére; mivel az újságíróknak és

---

23 https://edoc.coe.int/en/media/12123-europe-press-freedom-report-2024-confronting-political-pressure-disinformation-and-the-erosion-of-media-independence.html#.

a médiában dolgozó szakembereknek jogokkal kell rendelkezniük és el kell látniuk a hivatásukból eredő feladatokat;

P. mivel a dezinformáció gyakran a hibrid fenyegetések szélesebb körének részét képezi, amelyek célja a demokratikusan létrehozott kormányok, országok vagy szövetségek aláásása vagy károsítása; mivel a félretájékoztatás és a dezinformáció – többek között az államilag támogatott és összehangolt online kampányok – terjedése hozzájárul a polarizációhoz, aláássa a demokratikus intézményekbe vetett bizalmat, veszélyezteti a választási folyamatok és a nyilvános vita integritását, fenyegetést jelent a kulcsfontosságú választási elvekre, például a szavazók véleményalkotási szabadságára, az átláthatóságra, az esélyegyenlőségre és a méltányosságra nézve, és ezt tovább erősíti a közösségi média és a digitális platformok térnyerése, amelyek felgyorsítják a hamis és manipulatív tartalmak terjesztését;

Q. mivel az algoritmikus manipuláció egyre inkább alakítja a közvéleményt azáltal, hogy felerősíti a hamis vagy szélsőséges narratívákat; mivel a tartalommoderálási politikák és a jogérvényesítési gyakorlatok egyes nagy platformokon bekövetkezett változásai elmélyítették ezt a tendenciát, és aggályokat vetettek fel a káros tartalmak és az online manipuláció fokozott terjedésével kapcsolatban; mivel a Bizottság a digitális szolgáltatásokról szóló rendelet[24] keretében több platformra vonatkozóan is vizsgálatot indított amiatt, hogy a platformok nem képesek visszaszorítani a dezinformációt és megvédeni a felhasználókat;

R. mivel a kiszolgáltatott csoportok különösen ki vannak téve az online veszélynek, mivel célzott manipulációval, káros narratívákkal és korlátozott médiatudatossággal szembesülnek; mivel a fiatalok a digitális jártasságot támogató megfelelő eszközök hiányában továbbra is különösen ki vannak téve az algoritmusok torzításainak és a propagandának; mivel a digitális platformok pozitív szerepet is játszhatnak a tudáshoz való hozzáférés, a polgári részvétel, a közösségépítés, az innováció és az alapvető jogok előmozdítása terén; mivel az algoritmikusuk torzításai és a közösségimédia-platformok mikrotargetált reklámokon alapuló üzleti modellje szerepet játszik a gyűlöletbeszéd terjesztésében és felerősítésében és a megkülönböztetés, ezen belül a rasszizmus, a nőgyűlölet és az erőszak szításában;

S. mivel a dezinformáció elleni küzdelemre irányuló, küszöbön álló uniós kezdeményezéseknek, többek között az európai

---

[24] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2065 rendelete (2022. október 19.) a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL L 277., 2022.10.27., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

demokráciapajzsnak, teljes mértékben összhangban kell lenniük a nemzetközi emberi jogi normákkal;

T. mivel az új technológiák, köztük az MI-rendszerek jelentős lehetőségeket kínálnak az innovációra, a gazdasági növekedésre és a jobb közszolgáltatásokra, de az esetükben fennáll az a kockázat is, hogy súlyosbítják a hátrányos megkülönböztetést és felerősítik a meglévő egyenlőtlenségeket, valamint a torzítás új formáit hozzák létre; mivel használatuk aggályokat vethet fel a magánélet és az alapvető jogok tekintetében, és ezekre szigorú biztosítékoknak és egyértelmű jogi kereteknek kell vonatkozniuk;

U. mivel a gyermekek Unió-szerte növekvő mentális egészségügyi válsággal néznek szembe, amelynek kiváltó oka az algoritmikus technikák – például az addiktív és manipulatív dizájn, valamint a gyermekeket hosszabb képernyőidőre kényszerítő sötét megoldások – ellenőrizetlen hatása, és a káros tartalmak népszerűsítése; mivel ennek negatív hatásai vannak a gyermekek egészséges fejlődésére, mentális jóllétére és biztonságára; mivel az online környezetet szabályozó jelenlegi uniós jogi keretek nem foglalkoznak kellőképpen a gyermekek online mentális egészségének védelmével;

V. mivel a kémszoftverek, az arcfelismerő és megfigyelési technológiák használata szigorú biztosítékokat, átláthatóságot és demokratikus felügyeletet igényel a visszaélések megelőzése, az alapvető jogok védelme és a magánélet teljes körű tiszteletben tartásának biztosítása érdekében; mivel az új technológiákat olyan előrejelzések, profilok és kockázatértékelések készítésére használják, amelyek befolyásolják az emberek életét, és újrateremthetik a társadalmi előítéleteket; mivel az arcfelismerő technológiák alkalmazása elrettentő hatást fejthet ki a békés gyülekezéshez való jogra, és hátrányos megkülönböztetést eredményezhet; mivel a tömeges biometrikus megfigyelési gyakorlatok alááshatják az alapvető jogokat; mivel ezek a gyakorlatok a magánélethez és a véleménynyilvánítás szabadságához való jog súlyos megsértésének minősülnek; mivel az új technológiákat az alapvető jogok védelme érdekében jobban kell szabályozni;

W. mivel az újságírók esetében a megfigyelés nemcsak a biztonságukat veszélyezteti, hanem a forrásaik titkosságát is megsérti, ami gyakorlatilag megakadályozza őket munkájuk elvégzésében; mivel ha egyre több bizonyíték áll rendelkezésre és a vállalatoktól figyelmeztetés érkezik a megfigyelési műveletekre, a nemzeti hatóságoknak tájékoztatást kell nyújtaniuk e műveletek hatóköréről, engedélyezéséről és az azokért való elszámoltathatóságról, és nem hagyhatják az áldozatokat bizonytalanságban vagy hatékony jogorvoslat nélkül;

X. mivel számos tagállamban széles körben használják a kémszoftver-technológiákat, köztük a kormányok is[25]; mivel a kémszoftverek használata visszaélésszerű és antidemokratikus gyakorlatnak minősül, amely aláássa a jogállamiságot és az alapvető jogokat társadalmunkban, és amelyre nincs hatékony jogorvoslat; mivel a technológia fejlődése megnehezíti a kémszoftver-fertőzések észlelését, és sokkal elterjedtebbé teszi azokat;

Y. mivel a Parlamentnek a Pegasus és azzal egyenértékű kémszoftverek használatának kivizsgálásával foglalkozó vizsgálóbizottsága (PEGA) megállapította, hogy több tagállamban jogellenesen alkalmaztak olyan kémszoftvereket, mint a Pegasus, a Predator és a Graphite újságírókkal, civil társadalmi szereplőkkel, ügyvédekkel, ellenzéki szereplőkkel és tisztviselőkkel szemben; mivel a vizsgálóbizottság megállapította a magánélet, az adatvédelem és a véleménynyilvánítás szabadságának súlyos megsértését, és arra figyelmeztetett, hogy ezek a gyakorlatok rendszerszintű fenyegetést jelentenek a demokráciára, a jogállamiságra és az alapvető jogokra az Unióban; mivel a PEGA ajánlásainak teljes körű végrehajtása elengedhetetlen a további visszaélések megelőzéséhez;

Z. mivel az újságírók közelmúltbeli oknyomozása feltárta, hogy bizonyos uniós forrásokat esetlegesen intruzív megfigyelési technológiákat, többek között kémszoftvereket fejlesztő vagy forgalmazó vállalatok számára különítettek el[26]; mivel alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy uniós forrásokkal ne támogassák olyan kémszoftverek vagy más megfigyelési eszközök fejlesztését, kivitelét vagy telepítését, amelyek az alapvető jogok és a jogállamiság megsértésére használhatók;

AA. mivel a Velencei Bizottság szerint a kémszoftver-technológiákat megfigyelési fegyverré lehet alakítani, amelyet az alapvető jogok korlátozására, a kritika és az eltérő vélemények cenzúrázására és kriminalizálására, valamint az újságírók, emberi jogi aktivisták, politikai ellenfelek és civil társadalmi szervezetek zaklatására vagy akár elnyomására lehet felhasználni, amint azt a számos állítás és leleplezés is bizonyítja;

AB. mivel Unió-szerte továbbra is számos olyan esetről érkeznek jelentések, amikor a tüntetőkkel szemben aránytalan erőszakot alkalmaztak, ideértve az erőszak és a könnyebb sérülést okozó

---

25 Például Görögország, Ciprus, Olaszország, Magyarország, Lengyelország és Spanyolország.

26 https://media.business-humanrights.org/media/documents/MEP_letter.pdf.

fegyverek alkalmazását a tömeg kontrollálása vagy szétoszlatása céljából[27];

AC. mivel bizonyítékok állnak rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy egyes uniós forrásokat – többek között bizonyos uniós belügyi alapokat – olyan módon használtak fel, amely az alapvető jogok megsértéséhez, többek között hátrányos megkülönböztetéshez vezetett; mivel az uniós forrásokat olyan módon kell felhasználni, amely előmozdítja és tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és nem eredményez ilyen jogsértéseket; mivel az EUSZ 2. cikkében meghatározott uniós értékeknek való megfelelés – amely magában foglalja a jogállamiság, a demokrácia és az alapvető jogok tiszteletben tartását – az uniós pénzeszközökhöz való hozzáférés és azok felhasználásának alapvető előfeltétele, amint az a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendeletben is tükröződik; mivel a tagállamoknak és a Bizottságnak az uniós pénzeszközökhöz való hozzáférés és azok felhasználása során biztosítaniuk kell az alapvető jogok tiszteletben tartását és a Chartában foglaltak betartását; mivel a fokozott átláthatóság és elszámoltathatóság, valamint az uniós pénzeszközök elosztásának és felhasználásának hatékony felügyelete, illetve a vonatkozó programok értékelése kulcsfontosságú a horizontális feljogosító feltételek teljesülésének biztosításához;

AD. mivel sok beszámoló érkezik arról, hogy a határokon megsértik az alapvető jogokat, többek között bántalmazásról, visszatoloncolásról, verbális és fizikai erőszak alkalmazásáról; mivel az elmúlt években több tagállamban is előfordultak ilyen gyakorlatok; mivel ezek közé tartoznak azok az esetek is, amikor a határőrök vagy más tisztviselők migránsokat rossz bánásmódban részesítettek; mivel ezek a gyakorlatok sértik az alapvető jogokat, az uniós jogot, valamint a nemzetközi emberi jogokat és a menekültjogot, beleértve a visszaküldés tilalmának elvét és a kollektív kiutasítás tilalmát; mivel a tagállamok és az EU felelőssége, hogy alapos és hatékony vizsgálatokat folytassanak le az alapvető jogok és az emberi jogok határon történő megsértései ügyében; mivel az alapvető jogok megsértéséről gyakran nem tesznek bejelentést;

AE. mivel az Európa Tanács emberi jogi biztosának „Menekültügyi és migrációs politikák kiszervezése és emberi jogi jogszabályok” című jelentése szerint a politikák kiszervezése a tagállamok felelősségét vonhatja maga után, különösen a visszaküldés tilalmának elve, az élethez való jog, a kínzástól és az embertelen vagy megalázó bánásmódtól való mentesség, a kollektív kiutasítás és az önkényes fogva tartás tilalma, valamint az uniós és ENSZ-szerződések, a Charta és az EJEE által garantált hatékony jogorvoslathoz való jog

---

27 https://www.amnesty.org/en/latest/news/2024/07/europe-sweeping-pattern-of-systematic-attacks-and-restrictions-undermine-peaceful-protest/?utm.

tekintetében; mivel a jelentés a menedékjog iránti kérelmek külső feldolgozását, a külső visszaküldési eljárásokat és a határellenőrzés kiszervezését – amelyek közül néhány esetében dokumentáltak a mozgásban lévő személyek elleni súlyos jogsértések – azon fő területek közé sorolja, ahol a kockázatok különösen súlyosak;

AF. mivel az Európa Tanács emberi jogi biztosa azt ajánlja, hogy a külső együttműködés megkezdése előtt végezzenek átfogó emberi jogi kockázatértékelést, vizsgálják felül a folyamatban lévő tevékenységek emberi jogi hatásait, határozzanak meg egyértelmű és alku tárgyát nem képező elveket, amelyek kizárnak minden olyan együttműködést, amely az emberekre nézve az alapvető jogok megsértésének kockázatával járhat, garantálják a megfelelő emberi jogi előfeltételeket és biztosítékokat, valamint erősítsék meg az átláthatóságot, a nyomon követést és az elszámoltathatóságot; mivel a tagállamok és az uniós szervek vagy ügynökségek közötti felelősségmegosztás soha nem eredményezhet elszámoltathatósági hiányosságokat[28];

AG. mivel az ENSZ Gyermekjogi Bizottsága szerint bármely gyermeknek kizárólag a saját vagy a szülei migrációs státusza miatti őrizete a gyermekjogok megsértésének minősül, és ellentétes a gyermek mindenek felett álló érdekének elvével; mivel az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének „A mesterséges intelligencia és a migráció” című állásfoglalása hangsúlyozza, hogy a menedékkérők számára jogot kell biztosítani arra, hogy megtámadják a mesterséges intelligencia által generált bizonyítékokat, például a hibás interjúösszefoglalókat vagy az elfogult elemzéseket, hogy a költségmentességet ki kell terjeszteni az ilyen felülvizsgálat támogatására, hogy jóvátételt kell biztosítani, ha a kár az algoritmikus hibákból ered, és hogy a technológiai innováció nem mehet az alapvető jogok rovására[29];

AH. mivel egyes tagállamok irreguláris migrációra adott válaszai alááshatják az alapvető jogokat, és állandósíthatják a rasszizált narratívákat; mivel az EU-nak és a tagállamoknak biztosítaniuk kell a menekültek és migránsok életének védelmét, és hiteles lépéseket kell tenniük a jogsértésekért való elszámoltathatóság biztosítása érdekében;

AI. mivel a menedékjog iránti kérelmek nyilvántartásba vételének felfüggesztésére irányuló kísérletek komoly aggodalomra adnak okot; mivel tiszteletben kell tartani az érintett személyek emberi jogait, fel kell mérni védelem iránti szükségleteiket, és biztosítani kell a nemzetközi védelemre jogosultak számára az érdemi védelmi intézkedésekhez való hozzáférést; mivel az uniós migrációs és

---

28 https://rm.coe.int/report-on-externalisation-of-migration-by-michael-o-flaherty-council-o/488028300a.

29 https://pace.coe.int/en/files/35698/html?utm.

menekültügyi paktum szerinti új jogszabályi keret felülvizsgált szabályokat állapít meg a menekültügyi eljárásokra, a határigazgatásra és a szolidaritásra vonatkozóan; mivel annak hatékony alkalmazása megköveteli az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartását, valamint az uniós és nemzetközi kötelezettségeknek való megfelelést; mivel sok tagállam továbbra is jelentős operatív nyomással néz szembe külső határain; mivel ezek a kihívások összehangolt európai választ követelnek meg, beleértve az egyszerűsített és hatékony eljárásokat is, teljes mértékben összhangban az alkalmazandó uniós és nemzetközi jogi kerettel; mivel a migráció hatékony kezeléséhez elengedhetetlen annak megelőzése, hogy az embercsempészek visszaéljenek az európai menekültügyi rendszerrel, ahogy az is, hogy fellépjünk a nemzetközi szervezett bűnözés valamennyi formája ellen;

AJ. mivel a nők és lányok egyre növekvő és elterjedtebb online erőszakkal, gyűlöletbeszéddel és gyűlölet-bűncselekményekkel szembesülnek, amelyeknek konkrét és súlyos következményei vannak mindennapi életükre, valamint a közéletben való részvételükre, és következésképpen egyenlő képviseletükre is; mivel az EU nők jogaira vonatkozó ütemterve és a nemek közötti egyenlőséget biztosító társadalom elveiről szóló nyilatkozat üdvözlendő kezdeményezések, bár nem rendelkeznek kényszerítő jogkörrel; mivel sürgős erőfeszítésekre van szükség a nemek közötti egyenlőség, és ezáltal az egyenlőségközpontú Unió védelme és előmozdítása érdekében;

AK. mivel a növekvő globális befolyás olyan online közösségek és férfi véleményvezérek megjelenését eredményezte, akik azt a hamis narratívát népszerűsítik, hogy a feminizmus és a nemek közötti egyenlőség árt a férfiaknak, továbbá nőgyűlölő tartalmakat terjesztenek, normalizálják a nők és lányok elleni erőszakot, és egyre inkább átfedésben vannak a szélsőséges és radikális mozgalmakkal;

AL. mivel az elmúlt években fokozódott a nemek közötti egyenlőséggel szembeni ellenállás; mivel a különösen a nőkkel és lányokkal, valamint az LMBTIQ+-személyekkel szembeni nemi alapú erőszak, többek között a szexuális erőszak és a nemi erőszak szintje Unió-szerte továbbra is magas, különösen a megkülönböztetés többszörös és interszekcionális formáival szembesülők esetében; mivel a nemi alapú online erőszak az offline nemi alapú erőszak folytatását jelenti az online környezetben; mivel a nemi alapú online erőszak gyakran öncenzúrához vezet, és súlyos következményekkel járhat az áldozatok személyes és szakmai életére nézve; mivel a büntető igazságszolgáltatási rendszer válaszai továbbra sem elégségesek e jelenség kezeléséhez; mivel a rendőrtisztek kiképzése olyan humán készségekre, amelyek szükségesek ahhoz, hogy meghallgassák, megértsék és tiszteljék a nemi alapú erőszakot elszenvedett összes áldozatot, elengedhetetlen az alacsony bejelentési arány és az ismételt áldozattá válás problémájának kezeléséhez; mivel a hozzáférhető bejelentési mechanizmusok, valamint a hatékony

jogorvoslat biztosítása elengedhetetlen a nemi alapú erőszak valamennyi áldozata számára egy biztonságosabb környezet megteremtéséhez;

AM. mivel a biztonságos és törvényes abortuszhoz való hozzáférés megtagadása súlyos kockázatoknak teszi ki a nőket, és ezért a nemi alapú erőszak egyik formája, mivel tagadja a nők önrendelkezését és a gyermekvállalással kapcsolatos döntési szabadságukat is; mivel a szexuális és reproduktív egészségügyi szolgáltatások alapvető egészségügyi szolgáltatások; mivel az EU-ban több mint 20 millió nő továbbra sem fér hozzá a biztonságos és legális abortuszhoz, valamint egyéb szexuális és reproduktív egészségügyi és jogi szolgáltatásokhoz, ami a nőket és lányokat a testi sérülés, valamint indokolatlan gazdasági és mentális stressz kockázatának teszi ki; mivel egyes tagállamokban a szexuális erőszak áldozatává vált nőket és lányokat is érinti az olyan alapvető egészségügyi szolgáltatások, mint a szexuális és reproduktív egészséggel és jogokkal kapcsolatos szolgáltatások megtagadása, ami akadályozza az ilyen bűncselekményből való felépülésüket; mivel a „My Voice, My Choice: a biztonságos és hozzáférhető abortuszért” elnevezésű európai polgári kezdeményezés felszólítja az EU-t, hogy a Szerződések szerinti hatáskörmegosztás tiszteletben tartása mellett mindenki számára biztosítsa a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférést; mivel az EJEB úgy döntött, hogy az abortuszra vonatkozó korlátozó jogszabályok és azok következetes gyakorlati végrehajtásának hiánya sérti a nők testi autonómiához és személyi sérthetetlenséghez való jogát;

AN. mivel a Charta 21. cikke tiltja a biológiai és társadalmi nemen és egyéb okokon alapuló megkülönböztetést;

AO. mivel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezmény (CEDAW) részes feleiként a tagállamokat kötik az abban vállalt kötelezettségek, beleértve az egészségügyi ellátás területén a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés megszüntetéséről szóló 12. cikket is, annak biztosítása érdekében, hogy a férfiak és nők egyenlő hozzáféréssel rendelkezzenek az egészségügyi szolgáltatásokhoz, beleértve a családtervezéssel kapcsolatosakat is;

AP. mivel a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférés jogi és gyakorlati megtagadása nemi alapon diszkriminálja a nőket, mivel olyan egészségügyi ellátást tilt meg, amelyre kizárólag a nőknek van szükségük; mivel a kizárólag férfiak számára szükséges egészségügyi szolgáltatásokra nem vonatkoznak hasonló korlátozások[30];

---

30 A nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetés kiküszöbölésével foglalkozó ENSZ-bizottság, A Lengyelországra vonatkozó, az egyezmény fakultatív jegyzőkönyvének 8. cikke alapján végzett vizsgálat: A bizottság jelentése.

AQ. mivel a genderellenes fellépésekre fordított teljes éves finanszírozás összege Európában a 2019. évi 220 millió USD-ról 2023-ban 271 millió USD-ra nőtt, ami 23%-os növekedést jelent; mivel a genderellenes mozgalmak terjedését Unió-szerte előmozdító finanszírozás jelentős része külföldi szereplőktől származik;

AR. mivel médiabeszámolók szerint a múltban olyan szervezeteknek ítéltek meg uniós finanszírozást, amelyek félrevezették a nőket szexuális és reproduktív egészségükkel kapcsolatban; mivel minden uniós finanszírozásnak összhangban kell lennie az EUSZ 2. cikkében és az Alapjogi Chartában foglalt közös uniós értékekkel, biztosítva, hogy a pénzügyi támogatás erősítse az uniós demokratikus értékeket;

AS. mivel Unió-szerte példátlan és intenzív támadás éri a civil társadalmi teret és a békés célú gyülekezéshez való jogot, többek között jogi és pénzügyi korlátozások, a finanszírozás felfüggesztése, lejáratú kampányok, megfélemlítés és kriminalizálás formájában; mivel a békés gyülekezéshez való jog elengedhetetlen egy demokratikus társadalomban;

AT. mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa hangsúlyozta, hogy a demokrácia és a jogállamiság terén tapasztalható globális visszaesés, valamint a politikai napirendeken a biztonsági szempontok előtérbe helyezése súlyosbította és elmélyítette a békés gyülekezéshez való jogot érintő korlátozásokat[31]; mivel a civil társadalmi szervezetek és az emberi jogi aktivisták, például az emberi és környezeti jogok védelméért és előmozdításáért, ezen belül a nemek közötti egyenlőség, a migráció, a demokrácia és az érdekképviselet terén tevékenykedő civil társadalmi szervezetek elleni támadások fokozódtak, és továbbra is komoly aggodalomra adnak okot; mivel az alapvető jogok védelmével és előmozdításával foglalkozó civil társadalmi szervezetek és emberijog-védők alapvető szerepet játszanak az uniós értékek védelmében; mivel valamennyi tagállamban biztosítani és támogatni kell, hogy a szabadon és függetlenül működhessenek;

AU. mivel a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek, például a gyermekek, a nők, a faji és etnikai alapon megkülönböztetett közösségek, az LMBTIQ+-személyek, a migránsok és menedékkérők, a fogyatékossággal élő személyek és az idősek ismétlődően a gyűlöletbeszéd és becsmérlő narratívák célpontjai; mivel több tagállamban politikusok és médiaorgánumok LMBTIQ+-ellenes narratívákat terjesztenek, és LMBTI-ellenes jogszabályokat terjesztenek elő, sőt egyes esetekben azokat már el is fogadták; mivel az ilyen helyzetek ellentétesek a nemzetközi emberi jogi

---

31 https://digitallibrary.un.org/record/4086729?ln=en&v=pdf.

normákkal, és aláássák e csoportok azon jogát, hogy egyenlő polgárként kezeljék őket;

AV. mivel a finanszírozáshoz való hozzáférés elengedhetetlen a civil társadalom virágzásához és ahhoz, hogy betöltse ellenőrző szerepét; mivel az élénk civil társadalom és az aktív civil társadalmi tér a demokrácia alapvető pillérei; mivel a civil társadalmi szervezetek – különösen a marginalizált közösségek számára – is döntő szerepet játszanak, többek között a szociális szolgáltatások nyújtásában; mivel politikai iránymutatásaiban a Bizottság elkötelezte magát amellett, hogy fokozza együttműködését azokkal a civil társadalmi szervezetekkel, amelyek szakértelemmel rendelkeznek és fontos szerepet játszanak bizonyos társadalmi kérdések védelmében és az alapvető jogok tiszteletben tartásában;

AW. mivel a civil társadalmi szervezetek a tagállamok szoros partnerei az alapvető jogok védelmére és előmozdítására irányuló erőfeszítéseikben; mivel a humanitárius segítségnyújtást továbbra is önkényesen kriminalizálják; mivel a kutatási és mentési tevékenységeket érintő (tagállamok általi) korlátozások és akadályok hozzájárulnak a folyamatosan bekövetkező halálesetekhez; mivel az Európa Tanács emberi jogi biztosa felszólította az uniós tagállamokat, hogy vessenek véget a menekülteket, menedékkérőket és migránsokat segítő emberijog-védők elnyomásának, és tartózkodjanak a velük és szerepükkel kapcsolatos becsmérlő, uszító vagy megbélyegző retorikától[32];

AX. mivel a küszöbön álló uniós civil társadalmi stratégiának annak biztosítására kell irányulnia, hogy az uniós politikákat az EUSZ 2. cikkében és a Chartában foglalt értékekkel összhangban alakítsák ki és hajtsák végre; mivel a stratégiának ambiciózus kezdeményezéseket és az előrehaladás mérésére szolgáló referenciaértékeket kell tartalmaznia; mivel a Bizottság bejelentette, hogy egy olyan civil társadalmi platformot szándékozik létrehozni, amely központosíthatja és harmonizálhatja a civil társadalmi szereplők jelenlegi szerepvállalását az uniós politikai döntéshozatalban: mivel a platformot a szervezett civil társadalommal közösen kell megtervezni és megvalósítani;

AY. mivel a következő többéves pénzügyi keretben (MFF) továbbra is biztosítani kell a civil társadalom számára a megfelelő, kiszámítható és fenntartható hosszú távú uniós finanszírozást, kellő figyelemmel a pénzügyi átláthatóságra, a hatékony gazdálkodásra és az egyértelmű szerződéses kötelezettségekre, ahogyan az minden alap és program esetében elvárható; mivel az emberi jogokkal foglalkozó szervezetek finanszírozása továbbra is korlátozott, széttagolt és következetlen; mivel e finanszírozás csökkentése – ideértve az Egyesült Államok

---

32 https://rm.coe.int/recommendation-protecting-the-defenders-ending-repression-of-human-rig/1680ae9b1c.

Nemzetközi Fejlesztési Ügynöksége (USAID) forrásainak befagyasztását is – jelentős hatással van az egész EU-ban a civil társadalomra, mivel súlyosan gyengíti a civil társadalom azon képességét, hogy megvédje a megkülönböztetés áldozatait, előmozdítsa az egyenlőséget, biztosítsa az elszámoltathatóságot, valamint védje a jogállamiságot és az alapvető jogokat;

AZ. mivel bizonyos esetekben az uniós alapok olyan kezdeményezéseket támogattak, amelyek hozzájárulnak a szegregációhoz vagy a megkülönböztető gyakorlatokhoz, ezáltal aláásva az egyenlőséggel kapcsolatos célkitűzéseket; mivel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa kérte annak biztosítását, hogy a civil társadalmi szereplőknek nyújtott finanszírozás összhangban álljon a tagállamok nemzetközi emberi jogi kötelezettségeivel és kötelezettségvállalásaival, és azokat ne a civil társadalmi szereplők munkájának akadályozására vagy biztonságának veszélyeztetésére használják[33];

BA. mivel az EU-ban egyre intenzívebbek azok a próbálkozások, amelyek a nők és az LMBTIQ-személyek alapvető jogainak korlátozására vagy visszaszorítására irányulnak, ami komoly aggodalomra ad okot; mivel ezek a próbálkozások főként a reproduktív egészségügyi ellátásra és jogokra, a nemi identitásra és a nem jogi elismerésére vagy az átfogó szexuális oktatáshoz való hozzáférésre összpontosítanak; mivel az e területek elleni támadások nemcsak a társadalom legkiszolgáltatottabb tagjaira nézve károsak, hanem összeegyeztethetetlenek az EU értékeivel és a nemzetközi emberi jogi kerettel is, és így az uniós jog megsértésének minősülnek;

BB. mivel jelenleg hiányosságok tapasztalhatók a megkülönböztetés elleni uniós jogszabályokban, és a megkülönböztetés egyes okaival csak a foglalkoztatás és a munkavégzés területén foglalkoznak; mivel ez a védelem széttagoltságához és az okok közötti mesterséges hierarchiához vezetett; mivel a Szerződések és a Charta megbízatást és felelősséget ruháznak az EU-ra, hogy fellépjen a megkülönböztetés ellen a valamennyi védelmet élvező okkal kapcsolatban;

BC. mivel valamennyi tagállam köteles a gyermek mindenek felett álló érdekét szem előtt tartva eljárni, többek között azáltal, hogy védi minden gyermek családi élethez való alapvető jogát, és megtiltja a gyermeknek a szülei családi állapota vagy szexuális irányultsága, illetve a gyermek fogantatásának módja alapján történő megkülönböztetést; mivel még mindig mintegy 2 millió gyermek szembesülhet olyan helyzettel, amelyben szüleit egy másik tagállamban nem ismerik el szülőkként; mivel 2022-ben a Bizottság javaslatot (COM(2022)0695) tett a leszármazással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és a közokiratok elfogadásáról, valamint az európai

---

33 https://digitallibrary.un.org/record/4086729?ln=en&v=pdf.

leszármazási igazolás létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre (a leszármazásról szóló rendelet), ami továbbra is a határozat meghozatalára vár a Tanácsban;

BD. mivel aggályok merültek fel azzal kapcsolatban, hogy a megkülönböztetés és a rasszizmus továbbra is széles körben elterjedt az EU-ban, többek között a jogszabályokban és a szakpolitikákban, valamint az olyan közintézményekben, mint a bűnüldözés és az igazságszolgáltatási rendszer; mivel a diszkriminatív bűnüldözési gyakorlatok továbbra is komoly aggodalomra adnak okot; mivel a faji alapon megkülönböztetett csoportok aránytalan mértékben célpontjai az igazoltatásoknak és motozásoknak, a túlzott erőszak alkalmazásának és a zaklatásnak; mivel a felügyeleti és elszámoltathatósági mechanizmusok továbbra is gyengék, és a független vizsgálatok elmaradása is akadályozza őket; mivel ugyanakkor hatékonyan fel kell lépni a köztisztviselők elleni erőszakkal szemben;

BE. mivel annak ellenére, hogy uniós szinten hivatalosan elismerik a strukturális rasszizmust, az továbbra is megnyilvánul a tagállamokban az élet kulcsfontosságú területein; mivel a – többek között az oktatásban megjelenő –szegregáció, valamint a gyűlöletbeszéd és a gyűlölet-bűncselekmények ismétlődő esetei aránytalanul sújtják a faji alapon megkülönböztetett közösségeket és más marginalizált csoportokat, például az LMBTIQ+ személyeket; mivel ezek olyan strukturális akadályok és az alapvető jogok olyan megsértései, amelyek Unió-szerte akadályozzák a jogokhoz, lehetőségekhez és igazságszolgáltatáshoz való egyenlő hozzáférést; mivel ez negatívan befolyásolja a közvélemény intézményekbe vetett bizalmát és a társadalmi kohéziót;

BF. mivel a holokauszt és a történelmi igazságtalanságok, többek között a gyarmatosítás és a rabszolgaság továbbra is alakítják a strukturális rasszizmust Európában; mivel ezek elismerése, a róluk való emlékezés és oktatás elengedhetetlen a rasszizmus elleni küzdelemhez, valamint az egyenlőség és az alapvető jogok előmozdításához;

BG. mivel az interszekcionális megkülönböztetéssel a politika és a gyakorlat nagyrészt továbbra sem foglalkozik; mivel továbbra is figyelmen kívül hagyják a rasszizmus halmozott hatását, amely a nemmel, a fogyatékossággal, a szexuális irányultsággal, a nemi identitással, a nemi önkifejezéssel és nemi jellemzőkkel, a társadalmi-gazdasági státusszal, a migrációs háttérrel és egyéb okokkal együtt nyilvánul meg, ami miatt számos áldozatot megfelelő védelem, támogatás vagy hatékony jogorvoslathoz való hozzáférés nélkül marad;

BH. mivel az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége által az EU-ban élő feketék, zsidók, muszlimok és LMBTIQ+-személyek körében végzett

közelmúltbeli felmérések feltárják, hogy ezek a csoportok továbbra is széles körű gyűlöletet, hátrányos megkülönböztetést tapasztalnak az EU-ban, ami rendszerszintű faji megkülönböztetést tükröz; mivel a félelmek, a tévhitek és a „másítás” („othering”) táplálják a megkülönböztetést és az intoleranciát[34]; mivel az ECRI aggodalmának adott hangot a politikusok és köztisztviselők részéről is elhangzó idegengyűlölő, homofób és transzfób kijelentések miatt; mivel az EU-ban mindenkinek egyenlő joga van ahhoz, hogy a társadalom teljes jogú és aktív tagjává váljon, és egyenlő bánásmódban részesüljön;

BI. mivel egyes tagállamokban a közelmúltban végrehajtott jogalkotási és intézményi reformok komoly kérdéseket vetnek fel a tisztességes eljáráshoz és a független és pártatlan bírósághoz való alapvető jog tiszteletben tartásával kapcsolatban, amit az Alapjogi Charta 47. cikke garantál; mivel az igazságszolgáltatás függetlensége a jogállamiság nélkülözhetetlen eleme és az összes többi alapvető jog hatékony védelmének előfeltétele; mivel a Nemzetközi Jogászbizottság hangsúlyozta, hogy a bírói tanácsoknak függetlennek kell maradniuk a parlamenti és végrehajtói befolyástól;

BJ. mivel a helyi identitás védelméről szóló, 2025. július 1-jén hatályba lépett magyar törvény felhatalmazza az önkormányzati hatóságokat arra, hogy önkényes kritériumok, például iskolai végzettség, nyelvtudás vagy a foglalkoztatás igazolása alapján korlátozzák a tartózkodást; mivel ezek az intézkedések azzal a kockázattal járnak, hogy intézményesítik a faji szegregációt a lakhatásban, és aránytalanul érintik a roma közösségeket, ami komoly aggályokat vet fel az uniós jognak és az alapvető jogoknak való megfeleléssel kapcsolatban;

BK. mivel a roma közösség továbbra is rendszerszintű megkülönböztetéssel, szegregációval, társadalmi kirekesztéssel és rendőri erőszakkal szembesül[35]; mivel az Alapjogi Ügynökség jelentései jelentős hiányosságokat tárnak fel a romák egyenlőségének, társadalmi befogadásának és részvételének előmozdítását célzó uniós stratégiai keretrendszer végrehajtása terén, és kiemelik, hogy alacsony a valószínűsége a 2030-ra kitűzött célok[36] elérésének; mivel a romák elleni kényszerkilakoltatások a közelmúltban ahhoz vezettek, hogy több mint 200 személy – köztük gyermekek, idősek és fogyatékossággal élők – volt kénytelen elhagyni a lakóhelyét; mivel az Európa Tanács emberi jogi biztosa

---

34 Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, alapjogi jelentés, 2025.

35 https://www.coe.int/en/web/commissioner/-/the-unheard-12-million.

36 Az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége: Rights of Roma and Travellers in 13 European countries – Perspectives from the Roma Survey 2024 (A romák és vándorlók jogai 13 európai országban – A 2024. évi roma felmérés kilátásai).

felszólított az EJEB romák jogaival kapcsolatos ítéleteinek végrehajtására[37];

BL. mivel az EU-ban fogyatékossággal élő személyek továbbra is zaklatással és a megkülönböztetés többszörös és interszekcionális formáival szembesülnek az élet minden területén, beleértve az észszerű alkalmazkodás megtagadását, a társadalmi-gazdasági hátrányokat, a társadalmi elszigetelődést, a nemi alapú erőszakot, például a kényszersterilizálást, a közösségi szolgáltatásokhoz való hozzáférés hiányát, az alacsony színvonalú lakhatást, az intézményi elhelyezést, a nem megfelelő egészségügyi ellátást, valamint a társadalomhoz való hozzájárulás és az aktív társadalmi szerepvállalás lehetőségének megtagadását;

BM. mivel az EU-nak és azoknak a tagállamoknak, amelyek még nem ratifikálták a fakultatív jegyzőkönyvet, ezt haladéktalanul meg kell tenniük;

BN. mivel az ECRI felszólította a kormányokat, hogy aktívan mozdítsák elő a migránsok befogadását, és küzdjenek a velük szembeni megkülönböztetés ellen[38]; mivel a rasszizmus és a faji megkülönböztetés továbbra is fennáll, többek között a migráció és a menekültügy területén; mivel a faji alapon megkülönböztetett migránsok aránytalanul ki vannak téve a jogsértéseknek az Unió határain, valamint a menekültügyi és befogadási rendszereken belül; mivel hiányoznak a rasszizmus elleni kifejezett biztosítékok;

BO. mivel az interszexuális személyek helyzete az EU-ban továbbra is nagyrészt ismeretlen az EU lakossága számára; mivel 2024 áprilisában az Európa Tanács több tagállama támogatta az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának az interszexuális személyekkel szembeni megkülönböztetés, erőszak és káros gyakorlatok elleni küzdelemről szóló első határozatát;

BP. mivel a faji egyenlőségről szóló irányelvet egyes tagállamok nem megfelelően alkalmazták; mivel egyes tagállamok nem ültették át teljes mértékben, illetve megfelelően a rasszizmusról és az idegengyűlöletről szóló 2008/913/JHA tanácsi kerethatározatot; mivel nagyobb erőfeszítésekre van szükség a strukturális rasszizmus elleni küzdelemhez, ideértve az erőszakos jobboldali szélsőséges narratívák hatását is a társadalmi vitákban[39], továbbá annak biztosításához,

---

37 https://www.coe.int/en/web/commissioner/-/greece-should-ensure-that-roma-have-access-to-adequate-housing-and-are-not-subject-to-discriminatory-treatment-or-violence-by-law-enforcement-authorities.

38 https://www.coe.int/en/web/european-commission-against-racism-and-intolerance/-/ecri-s-recommendations-on-integration-and-inclusion-of-migrants-new-factsheet.

39 https://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/PDF/?uri=CELEX:52024DC0419.

hogy a tagállamok megfeleljenek a megkülönböztetés elleni uniós jogszabályoknak;

BQ. mivel számos tagállamban továbbra is súlyosan korlátozott az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés a rasszista gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlölet-bűncselekmények és a megkülönböztetés egyéb formáinak áldozatai számára, mivel a támogató szolgálatok nem megfelelőek, a rasszista indíttatás és gyűlölet által motivált cselekmények elismerése akadályokba ütközik, és a megkülönböztetés elleni jogszabályok végrehajtása gyenge; mivel ennek következtében a faji alapon megkülönböztetett közösségek és más marginalizált csoportok továbbra is a jogsértésekkel szembesülnek, miközben nem férnek hozzá a hatékony jogorvoslathoz;

BR. mivel számos tagállam következetesen figyelmen kívül hagyta az EJEB ítéleteit;

BS. mivel az EUMSZ 151. cikke hivatkozik az alapvető szociális jogokra, például az Európai Szociális Chartában meghatározottakra; mivel a társadalmi-gazdasági egyenlőtlenségek, köztük a szegénység és a társadalmi kirekesztés Unió-szerte növekszik, és ez aggodalomra ad okot; mivel ezeket továbbra is mélyen áthatja a faji megkülönböztetés, amihez tartós és strukturális egyenlőtlenségek társulnak az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, a lakhatáshoz, a foglalkoztatáshoz és a vagyonfelhalmozáshoz való hozzáférés terén, ami továbbra is kizárja a rasszizált csoportokat a társadalomban való egyenlő részvételből, és állandósítják a szegénység és a marginalizálódás nemzedékeken át tartó ciklusait; mivel a lakhatási egyenlőtlenség és a hajléktalanok száma egyaránt riasztó mértékben nőtt több tagállamban[40];

BT. mivel a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy milyen lépésekre van szükség ahhoz, hogy az EU csatlakozzon az Európai Szociális Chartához;

BU. mivel javaslatok születtek arra vonatkozóan, hogy az Európa Tanács és tagállamai fogadjanak el az emberi jogok európai egyezményéhez (EJEE) csatolt jegyzőkönyvet, amely magában foglalja a tiszta, egészséges és fenntartható környezethez való jogot is;

BV. mivel az Emberi Jogok Európai Bírósága a KlimaSeniorinnen kontra Svájc ügyben hozott ítéletében elismerte, hogy az éghajlatváltozás elleni megfelelő intézkedések államok általi meghozatalának elmulasztása az egyezmény 8. cikke szerinti, a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jog megsértésének minősülhet; mivel az ítélet hangsúlyozza, hogy emberi jogok európai egyezményének keretében sürgősen biztosítani kell a tiszta, egészséges és fenntartható környezethez való érvényesíthető jogot,

40 https://pace.coe.int/en/files/3%204542/html.

ezáltal biztosítva a következetességet, az előreláthatóságot és a lakosság védelmét;

BW. mivel néhány tagállam levelet tett közzé az alapvető jogoknak az EJEE keretében történő értelmezésével kapcsolatban;

BX. mivel az európai emberi jogi normák az uniós szerződésekben, egyezményekben és uniós jogban meghatározott jogok, elvek és kötelezettségek, amelyek a védelem minimális szintjének közös értelmezését tükrözik; mivel a nemzetközi emberi jogi normák az emberi jogok védelmének minimális normái, amelyeket a nemzetközi közösség hivatalosan jóváhagyott egyetemes szerződések, a nemzetközi szokásjog és egyetemesen elfogadott elvek révén; mivel ezek a normák kötelezik vagy irányítják az államokat az egyénekkel való bánásmód során;

***Veszélyben lévő alapvető jogok***

1. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben és mozdítsák elő az EUSZ 2. cikkében rögzített uniós értékeket; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy tegyen eleget kötelezettségeinek, például a jogalkotási javaslat előkészítése és előterjesztése során rendszeresen végezzen alapos alapjogi hatásvizsgálatokat, szükség esetén indítson kötelezettségszegési eljárásokat, és csak akkor alkalmazzon gyorsított eljárásokat, ha ez feltétlenül szükséges;

2. sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg a Charta alkalmazásáról szóló éves jelentéseket azáltal, hogy Unió-szerte áttekintést nyújt a Charta alkalmazásáról, beleértve a Charta rendelkezéseinek való megfelelés értékelését, a tagállamoknak szóló ajánlásokat, valamint az azonosított alapjogi kihívások egyértelműbb nyomon követését;

3. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az eltérő nemzeti értelmezések a Charta egyes rendelkezéseinek nem megfelelő alkalmazásához vezetnek, amint azt az Alapjogi Ügynökség 2025. évi alapjogi jelentése is kiemeli; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon hatékony intézkedéseket a Charta Unió-szerte történő teljes körű és egységes alkalmazásának biztosítása érdekében, és felhívja azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy jelöljenek ki nemzeti kapcsolattartó pontokat annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti jogszabályok, szakpolitikák és uniós finanszírozású projektek teljes mértékben megfeleljenek a Chartának; úgy véli, hogy az uniós intézményeknek határozottabban fel kell hívniuk a figyelmet az alapvető jogok megsértésére, és fel kell szólítaniuk a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket ezek kezelésére; jobb figyelemfelkeltő kampányokat szorgalmaz uniós és nemzeti szinten, többek között az Alapjogi Ügynökséggel együttműködésben, amelyek célja, hogy lehetővé tegyék az egyének számára jogaik teljes körű megértését és gyakorlását;

4. elismerését fejezi ki az Alapjogi Ügynökségnek az alapvető jogok Unión belüli helyzetének nyomon követésében, a politikai döntéshozók adatok, elemzések és tanácsadás révén történő támogatásában, valamint annak biztosításában betöltött szerepéért, hogy az alapvető jogokat tiszteletben tartsák és előmozdítsák a meglévő és jövőbeli uniós jogszabályokban és szakpolitikákban; hangsúlyozza, hogy az Alapjogi Ügynökség számára fokozott emberi és pénzügyi erőforrásokat kell nyújtani annak biztosítása érdekében, hogy teljes mértékben és hatékonyan el tudja látni a rábízott feladatokat;

5. felkéri a Bizottságot, hogy folytassa a meglévő eszközök – többek között a nyomonkövetési és értékelési mechanizmusok – hatékonyságának és koherenciájának fokozását; elismeri, hogy a közös rendelkezésekről szóló rendeletben[41] foglalt horizontális feljogosító feltételek döntő szerepet játszanak a Charta szisztematikus alkalmazásának biztosításában és az uniós programoknak mind a Chartával, mind az EUSZ 2. cikkében foglalt uniós értékekkel való összehangolásában; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a fokozott átláthatóságot és az érdekelt felek részvételét;

***Nyomás alatt álló demokrácia***

6. megismétli, hogy a demokratikus visszaesés, az igazságszolgáltatás függetlensége elleni támadások és a civil társadalmi teret fenyegető veszélyek nem elszigetelt incidensek, hanem a jogállamiság több tagállamban végbemenő rendszerszintű eróziójának részét képezik, amint azt az Alapjogi Ügynökség 2025. évi alapjogi jelentése és a Bizottság 2025. évi jogállamisági jelentése is megerősíti; hangsúlyozza, hogy ezek a tendenciák aláássák a tagállamok közötti kölcsönös bizalmat és a belső piac megfelelő működését;

7. aggodalommal jegyzi meg az igazságszolgáltatásba való növekvő politikai beavatkozást, a bírák és ügyészek zaklatását, valamint a fegyelmi eljárások alkalmazását a független igazságügyi hangok elhallgattatására, amint azt az Alapjogi Ügynökség és az Európa Tanács is dokumentálta; emlékeztet arra, hogy több tagállamban, mint például Magyarországon a részleges vagy szimbolikus reformok nem helyettesíthetik azt, hogy ténylegese meg kell felelniük az

---

41 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1060 rendelete (2021. június 24.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alap Pluszra, a Kohéziós Alapra, az Igazságos Átmenet Alapra és az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapra vonatkozó közös rendelkezések, valamint az előbbiekre és a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapra, a Belső Biztonsági Alapra és a határigazgatás és a vízumpolitika pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó pénzügyi szabályok megállapításáról (HL L 231., 2021.6.30., 159. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj).

igazságszolgáltatás függetlenségének, a hatékony korrupcióellenes garanciáknak és a civil társadalom tiszteletben tartásának; hangsúlyozza, hogy ezek az elemek szervesen kapcsolódnak az alapvető jogok védelméhez, beleértve a hatékony jogorvoslathoz való jogot, a törvény előtti egyenlőséget és az igazságszolgáltatáshoz való jogot, a Charta 20. és 47. cikkében foglaltaknak megfelelően;

8. ismételten felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy haladéktalanul kezdjenek tárgyalásokat a Parlamenttel a demokráciával, a jogállamisággal és az alapvető jogokkal foglalkozó uniós mechanizmusról egy olyan intézményközi megállapodás formájában, amely magában foglalja az EUSZ 2. cikkében foglalt valamennyi uniós értéket, beleértve az uniós intézmények közötti állandó szakpolitikai ciklust, amely egyetlen, végrehajtható keretbe foglalja az összes meglévő eszközt, beleértve az EUSZ 7. cikke szerinti eljárást, a jogállamisági keretet és jelentést, a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendeletet, a közös rendelkezésekről szóló rendeletet és a kötelezettségszegési eljárásokat;

9. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazza szisztematikusan és érvényesítse szigorúan a jogállamiságra vonatkozó feltételrendszerről szóló rendeletet annak biztosítása érdekében, hogy az uniós források ne járuljanak hozzá az EUSZ 2. cikkében foglalt értékek megsértéséhez;

10. kéri az európai intézményeket, hogy kezdjenek párbeszédet az Európa Tanáccsal és a nemzeti kormányokkal annak biztosítása érdekében, hogy továbbra is hatékonyan védjék az alapvető emberi jogokat; emlékeztet arra, hogy a Chartában elismert jogok és szabadságok gyakorlása csak a törvény által, és e jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható;

11. sürgeti a tagállamokat, különösen azokat, amelyek jelentős számban nem hajtották végre az EJEB ítéleteit, hogy gyorsítsák fel azok végrehajtását, és hozzanak létre átlátható nemzeti ellenőrzési mechanizmusokat a megfelelés biztosítása érdekében; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy erősítsék meg az együttműködést az Európa Tanáccsal ezen ítéletek hatékony végrehajtásának előmozdítása érdekében;

12. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy az EUSZ 2. cikkében foglalt értékeket Magyarország továbbra is rendszeresen megsérti, ami 2018 óta az EUSZ 7. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárás tárgyát képezi, és nem történik kézzelfogható előrelépés; hangsúlyozza, hogy a demokratikus normák és az alapvető jogok folyamatos erodálása veszélyezteti az Unió mint értékközösség hitelességét; sajnálatát fejezi ki az igazságszolgáltatás függetlenségének, a médiapluralizmusnak és a tudományos élet szabadságának szándékos gyengítése, a vészhelyzeti hatáskörökkel

való visszaélés, valamint a civil társadalmat és az LMBTIQ+-személyeket célzó fellépések miatt; megjegyzi, hogy a Bizottság 2025. évi jogállamisági jelentése és az Alapjogi Ügynökség 2025. évi alapjogi jelentése megerősíti a fékek és ellensúlyok rendszerének további romlását, valamint a széles körben elterjedt korrupciót és az EUB és az EJEB ítéleteinek való meg nem felelést; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsák meg az EUSZ 7. cikkének (2) bekezdése szerinti eljárást; felhívja a Tanácsot, hogy fogadjon el egyértelmű határidőket és mérhető referenciaértékeket tartalmazó országspecifikus ajánlásokat;

13. emlékeztet arra, hogy a mérlegelési jogkör alkalmazását bírósági vagy más független felülvizsgálatoknak kell ellenőrizniük; felszólítja a tagállamokat, hogy hozzanak létre mechanizmusokat a mérlegelési jogkörrel való visszaélés megelőzésére, orvoslására és szankcionálására, és fűzzenek helytálló indokolást a döntéseikhez, különösen akkor, ha azok az egyének jogait érintik;

14. emlékeztet arra, hogy az ENSZ bűnüldözési normái[42] szerint a bűnüldöző hatóságoknak először erőszakmentes eszközökkel kell próbálkozniuk; e tekintetben felhívja a tagállamokat, hogy tartsák be az ENSZ bűnüldözésre vonatkozó normáit; emlékeztet arra, hogy a bűnüldöző hatóságok teljes mértékben elszámoltathatók feladataik teljesítéséért; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a bűnüldöző hatóságok által alkalmazott túlzott erőszak és megkülönböztető bánásmód állítólagos eseteinek kivizsgálása átlátható, független és hatékony legyen; felhívja a Bizottságot, hogy vezessen be uniós szintű iránymutatásokat a bűnüldöző hatóságok által használt fegyverek kiválasztására, tesztelésére és kipróbálására vonatkozóan, az ENSZ normái, ajánlásai és irányadó elvei alapján; felhívja a tagállamokat, hogy gyűjtsenek adatokat minden, erőszak alkalmazásával járó esetről, azok okairól és következményeiről;

15. mély aggodalmát fejezi ki a számos tagállamban megfigyelt, egyre növekvő mértékű korrupció, valamint a magas rangú tisztviselőket és politikusokat érintő korrupciós esetek megjelenése miatt; sürgeti a tagállamokat, hogy küzdjenek a korrupció ellen, és teljes mértékben tegyenek eleget a GRECO ajánlásainak, többek között a felsővezetői feladatokat ellátó személyekre és a bűnüldöző hatóságokra vonatkozó ötödik értékelési fordulóban foglalt ajánlásoknak, valamint az egyéb érintett nemzetközi és európai szervek, köztük az Európai Ügyészség (EPPO) által kiadott ajánlásoknak, valamint az ENSZ és az Európa Tanács korrupcióellenes egyezményeiből eredő ajánlásoknak;

---

42 https://www.ohchr.org/sites/default/files/Documents/Publications/training5Add1en.pdf.

16. üdvözli a korrupció elleni küzdelemről szóló irányelvet, és felszólít a hatékony, időben történő és ambiciózus végrehajtás biztosítására a korrupció elleni küzdelem megerősítése érdekében;

17. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák a közkiadások és a politikai finanszírozás átláthatóságát, és védjék meg az olyan, visszaélést bejelentő személyeket, akik leleplezik a közintézményekben és a magánszektorban tapasztalható korrupciót;

18. felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a visszaélést bejelentő személyekről szóló irányelv végrehajtásának átfogó értékelését, és tegye meg a szükséges lépéseket az irányelv teljes körű és helyes átültetésének biztosítása érdekében;

19. komoly aggodalmának ad hangot a tömegtájékoztatás szabadságának, valamint az újságírók és a médiaszereplők biztonságának számos tagállamban tapasztalható romlása miatt, különös tekintettel azon államokra, amelyek a 2025. évi sajtószabadság-indexen a legalacsonyabb helyezést érték el, valamint a szerkesztői függetlenség és az újságírói integritás elleni növekvő nyomás és támadások, valamint az ezekbe való politikai beavatkozás miatt;

20. emlékeztet arra, hogy a tömegtájékoztatás szabadsága és sokszínűsége – beleértve a magas színvonalú, fenntarthatóan és átláthatóan finanszírozott, mind a hagyományos, mind a digitális és független hírmédiát, a független újságírókat, a tényellenőrzőket és a kutatókat –, valamint az erős közszolgálati médiumok alapvető fontosságúak egy demokratikus társadalom számára, garanciát jelentenek a hatalommal való visszaéléssel szemben, és a dezinformáció ellenszerét képezik;

21. elítéli az egyes tagállamok kormányai által alkalmazott elnyomó stratégiákat, például a közéleti részvételt akadályozó stratégiai perek és lejáró kampányok alkalmazását, a kormányhoz igazodó oligarchák növekvő befolyását, a médiatulajdon növekvő koncentrációját – amely Unió-szerte jelentős hatással lehet a médiapluralizmusra és a szerkesztői függetlenségre – valamint a közmédia, a civil társadalom és a tudományos intézmények feletti állami ellenőrzést, amelyek mindegyike hozzájárul a média és a tudományos élet szabadságának növekvő romlásához;

22. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamokban a magas rangú tisztviselők egyre gyakrabban korlátozzák a kulcsfontosságú médiaorgánumokkal folytatott kommunikációt; hangsúlyozza, hogy ezek az intézkedések korlátozzák a tömegtájékoztatás szabadságát és átláthatóságát, és hozzájárulnak a dezinformáció nyilvános térben való terjedéséhez; hangsúlyozza, hogy a köztisztviselőknek különleges felelősségük van a nyilvánossággal folytatott kommunikációban; hangsúlyozza, hogy a dezinformáció terjesztése

vagy a köztisztviselők által az újságírók ellen elkövetett nyilvános támadások egyre nagyobb problémát jelentenek, ami megengedő környezetet teremt a propaganda, a polarizáció, a gyűlöletbeszéd és még a gyűlölet-bűncselekmények számára is; sürgeti az összes közéleti személyiséget, hogy ismerjék el és tartsák fenn felelősségüket a nyilvános kommunikációban, biztosítva, hogy diskurzusuk továbbra is tiszteletteljes, tényszerű és professzionális maradjon;

23. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy több tagállamban rendszerszintű hiányosságok tapasztalhatók az újságírók elleni bűncselekmények kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása terén; hangsúlyozza, hogy sürgősen erősebb biztosítékokra és szilárd jogi keretekre van szükség az újságírók védelme érdekében; hangsúlyozza, hogy az újságírók által feltárt bűncselekmények kivizsgálásának és büntetőeljárás alá vonásának elmulasztása a fenyegetések és az erőszak egyre nagyobb kockázatának teszi ki őket; sürgeti a nemzeti hatóságokat, hogy alapos és átlátható nyomozások és büntetőeljárások révén vessenek véget a büntetlenségnek; tisztelettel adózik Ján Kuciak, Daphne Caruana Galizia és Giorgos Karaivaz előtt, és elismeri oknyomozó újságíróként végzett alapvető munkájukat; felhívja az illetékes hatóságokat, hogy biztosítsák az igazságszolgáltatást;

24. határozottan elítéli az újságírókkal szembeni erőszak, fenyegetés, megfélemlítés és megfigyelés minden formáját, valamint az újságírók munkájuk miatti zaklatását és kriminalizálását; felszólít a rágalmazás dekriminalizálására; kiemeli, hogy a női újságírók különösen célpontok, és hogy ez aggodalomra ad okot; hangsúlyozza, hogy az újságírói munka számára ennyire ellenséges környezet öncenzúrához vezethet, vagy visszatarthat egyeseket attól, hogy újságírói karriert válasszanak;

25. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a tagjelölt és potenciális tagjelölt országokat, hogy biztosítsák az újságírók és médiaszakemberek azonnali és hatékony biztonságát és védelmét, beleértve azokat is, akik a legmagasabb kormányzati szinteken küzdenek a korrupció ellen;

26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mozdítsák elő a szabad, független és plurális médiát; hangsúlyozza, hogy szilárd jogi védelmet kell biztosítani a közszolgálati média számára, garantálva szerkesztői függetlenségüket és stabil, politikai befolyástól és beavatkozástól védett finanszírozásukat annak érdekében, hogy hatékonyan és pártatlanul tudják szolgálni a közérdeket; felszólítja a Bizottságot, hogy Unió-szerte szorosan kövesse nyomon ezeket a fejleményeket, és kezelje a jelenlegi kihívásokat;

27. emlékeztet több olyan esetre, amikor uniós állampolgársággal rendelkező újságírókat hamis vádak alapján vettek őrizetbe,

miközben szakmai feladataikat látták el nem uniós országokban, többek között tagjelölt országokban; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az (EU) 2022/758 bizottsági ajánlással összhangban fokozzák erőfeszítéseiket ezen önkényesen fogva tartott újságírók szabadon bocsátásának és biztonságos visszatérésének támogatása érdekében; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet az újságírók tagjelölt országokban, többek között Törökországban történő indokolatlan fogva tartásának eseteire, valamint a Joakim Medin svéd újságíró elleni bírósági eljárásokra;

28. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a tömegtájékoztatás szabadságáról szóló európai jogszabály teljes körű és helyes végrehajtását; sürgeti továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy garantálják a közéleti részvételt akadályozó stratégiai perek elleni irányelv gyors és megfelelő végrehajtását, és hozzanak hatékony intézkedéseket annak érdekében, hogy Unió-szerte véget vessenek a közéleti részvételt akadályozó stratégiai perek valamennyi ügyének;

29. felszólítja a tagállamokat, hogy kövessék az Európa Tanács újságírók biztonságára vonatkozó ajánlását, amely szerint meg kell erősíteni a száműzetésben élő újságírók védelmét, beleértve az Interpol vörös riasztásaival való visszaélés elleni biztosítékokat;

30. emlékeztet arra, hogy 16 uniós tagállam a közelmúltban kötelezettséget vállalt arra, hogy megerősíti az információk és a független média integritásának támogatását; elismeri, hogy több tagállam célzott cselekvési terveket fogadott el, és lépéseket tett az újságírók biztonságát előmozdító célzott támogatási struktúrák létrehozása érdekében;

***Az alapvető jogok, a demokrácia és a technológia metszéspontja***

31. rámutat a belföldi és külföldi szereplők általi választási manipuláció egyre erősebb tendenciájára az EU-ban; felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el a választási folyamatokkal összefüggő dezinformáció és külföldi beavatkozás elleni küzdelem érdekében a tagállamok rendelkezésére álló és általuk bevezetett eszközök rendszeres konkrét elemzését, elismerve, hogy ezek a fenyegetések aláássák az alapvető jogokat, beleértve az információk megismeréséhez és közléséhez való jogot, a demokratikus részvételt, valamint a szabad és tisztességes választásokat;

32. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az EU külföldi beavatkozással és információmanipulációval szembeni védelme érdekében hozott valamennyi intézkedésnek határozottan elkötelezettnek kell lennie az alapvető jogok, köztük a véleménynyilvánítás szabadsága mellett; tudomásul veszi a Bizottság által újonnan javasolt „demokráciapajzs” mechanizmust, és kifejezi azon szándékát, hogy konstruktívan részt kíván venni annak továbbfejlesztésében;

33. felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy a több tudományos szakemberrel, tudóssal és elemzővel szemben bevezetett uniós korlátozó intézkedések megfelelnek-e az uniós jog szerinti arányossági és szükségességi követelményeknek és a Charta 11. cikkének, és hogy azokat úgy alakították-e ki, hogy minimalizálják a gazdasági, szociális és kulturális jogokra gyakorolt hatásukat; emlékeztet arra, hogy biztosítani kell a meghallgatáshoz való jogot[43];

34. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy garantálják a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály, a mesterséges intelligenciáról szóló jogszabály[44], valamint a politikai reklámtevékenység átláthatóságáról és targetálásáról szóló rendelet[45] hatékony végrehajtását és érvényesítését, beleértve a megfelelő emberi és technikai erőforrások biztosítását a jövőbeli uniós választások integritásának megőrzése érdekében;

35. elismeri a digitális technológiák fontos szerepét az információhoz való hozzáférés és a demokratikus részvétel előmozdításában; hangsúlyozza, hogy a közösségimédia-platformok mikrotargetáláson alapuló üzleti modellje ösztönözheti a függőséget okozó magatartást, és a megosztó tartalmak felerősödéséhez vezethet, ami súlyos következményekkel jár az alapvető jogokra, például a gyermekek jogaira, a személyes adatok védelméhez való jogra, az egyenlőségre és a megkülönböztetésmentességre nézve; hangsúlyozza, hogy a közösségimédia-platformokat gyakran használják a külföldi beavatkozás és a hibrid támadások eszközeként, mivel felerősítik a társadalmi kohézióra és a demokratikus folyamatokra gyakorolt hatásukat; hangsúlyozza, hogy ezeket a kihívásokat az EU tágabb reziliencia-ökoszisztémájának részeként kell kezelni;

36. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg az online óriásplatformokra és a nagyon népszerű online keresőprogramokra vonatkozó kockázatértékelési és -csökkentési kötelezettségeket, és biztosítsa a hatékony nyomon követést; sürgeti a Bizottságot, hogy továbbra is határozottan lépjen fel a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály

---

43 https://www.ohchr.org/en/press-releases/2026/01/european-union-restrictive-measures-against-academics-negatively-impact.

44 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1689 rendelete (2024. június 13.) a mesterséges intelligenciára vonatkozó harmonizált szabályok megállapításáról, valamint a 300/2008/EK, a 167/2013/EU, a 168/2013/EU, az (EU) 2018/858, az (EU) 2018/1139 és az (EU) 2019/2144 rendelet, továbbá a 2014/90/EU, az (EU) 2016/797 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (a mesterséges intelligenciáról szóló rendelet) (HL L, 2024/1689, 2024.7.12., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

45 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/900 rendelete (2024. március 13.) a politikai reklámtevékenység átláthatóságáról és célzott folytatásáról (HL L, 2024/900, 2024.3.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/900/oj).

aláásására irányuló kísérletekkel szemben, és folytassa a nagy online platformokkal kapcsolatos, folyamatban lévő vizsgálatokat;

37. kiemeli a generatív mesterséges intelligencián alapuló csevegőrobotok jelentette kihívásokat, beleértve azt a lehetőséget is, hogy ezek a rendszerek interakcióik révén kognitív károkat okozhatnak; úgy véli, hogy az új technológiákat, köztük az MI-rendszereket az átláthatóság, a megmagyarázhatóság, a méltányosság és az elszámoltathatóság elvének, valamint az algoritmikus rendszerek megfelelő biztosítékainak kell vezérelniük, például független hatásvizsgálatokat kell végezni annak megakadályozása érdekében, hogy azok a megkülönböztetést és a meglévő egyenlőtlenségeket súlyosbítsák; osztja az ENSZ főtitkárának azon véleményét, hogy az algoritmusok nem határozhatják meg kizárólag azokat az információkat, amelyekhez az emberek hozzáférnek, és hogy a technológiai vállalatoknak biztosítaniuk kell, hogy algoritmusaikat és tartalomajánlási rendszereiket úgy alakítsák ki és használják, hogy azok ne ássák alá az alapvető jogokat és a demokratikus értékeket;

38. emlékeztet arra, hogy a digitális szolgáltatásokról szóló jogszabály 27. cikke szerint az online platformot üzemeltető szolgáltatóknak szerződési feltételeikben meg kell határozniuk az ajánlási rendszereikben használt fő paramétereket, a felhasználók számára e paraméterek módosítására vagy befolyásolására rendelkezésre álló lehetőségeket, valamint annak magyarázatát, hogy miért javasolnak bizonyos tartalmakat a felhasználónak; sürgeti az online közvetítőket, hogy vessenek véget a polarizációt haszonszerzés céljából szándékosan kihasználó gyakorlatoknak;

39. kiemeli azokat a negatív hatásokat, amelyeket az online platformok gyakorolhatnak a gyermekek alapvető jogaira és mentális egészségére; hangsúlyozza a gyermekek online védelmének szükségességét, és felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon, hogy a meglévő jogi keretek hatékonyan tudják-e kezelni ezeket az aggályokat, különös tekintettel arra, hogy az ilyen értékelések során erős gyermekjogi és alapjogi perspektívát biztosítsanak; hangsúlyozza, hogy a digitális méltányosságról szóló, küszöbön álló jogszabálynak hatékonyan kell védenie a gyermekeket az interneten, és védenie kell jogaikat; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy biztosítsa a gyermekek magas szintű magánéleti védelmét és biztonságát, és jobban védje őket a káros és jogellenes tartalmaktól és a profilalkotáson alapuló hirdetésektől;

40. üdvözli a közösségi média jóllétre gyakorolt hatásaival kapcsolatos első uniós szintű vizsgálat bejelentését, és felhívja a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a folyamatot;

41. felszólít a médiaműveltségbe és a digitális jártasságba történő beruházások fokozására, mivel ez a leghatékonyabb védelem a

manipulációval szemben; sürgeti a tagállamokat, hogy a médiaműveltséget és a digitális jártasságot, az állampolgári ismeretek oktatását, a közös európai történelmet, az alapvető jogok tiszteletben tartását, a kritikus gondolkodást és a nyilvánosság részvételének előmozdítását építsék be az iskolai és egyetemi tantervekbe, elismerve, hogy ezek a demokratikus életben való érdemi részvétel és az alapvető jogok – többek között a véleménynyilvánítás szabadsága és a tájékoztatáshoz való jog – hatékony gyakorlásának kritikus elemei; hangsúlyozza, hogy ezzel párhuzamosan fel kell hívni a figyelmet arra, hogy miként lehet kezelni a dezinformációt és előmozdítani a digitális jártasságot; összehangolt uniós médiatudatossági és digitális jártassági stratégiát szorgalmaz olyan projektekkel, amelyek Unió-szerte jelentős léptékű, kézzelfogható eredményeket hoznak;

42. sajnálatát fejezi ki a független médiaorgánumok és újságírók hírszerző szolgálatok általi kormányzati megfigyelésének egyre jobban terjedő gyakorlata miatt; határozottan elítéli egyes kormányok arra irányuló kísérleteit, hogy a független médiát és az újságírókat a radikalizálódás mozgatórugóiként tüntessék fel, vagy korlátozzák munkájukat azáltal, hogy a társadalmat vagy a nemzetbiztonságot fenyegető veszélynek minősítik őket;

43. megismétli, hogy a megfigyelést a jogszabályokkal összhangban kell végezni, annak jogszerű célt kell szolgálnia, valamint szükségesnek és arányosnak kell lennie, tekintettel az alapvető jogokra és a demokráciára jelentett fenyegetésre; sajnálja, hogy egyes tagállamok jogi kerete nem nyújt pontos, hatékony és átfogó biztosítékokat a megfigyelési intézkedések jóváhagyására és végrehajtására, valamint az ilyen intézkedések elleni lehetséges jogorvoslati mechanizmusokra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy minden megfigyelési intézkedésre megfelelő bírósági felülvizsgálatnak és hatékony felügyeletnek kell vonatkoznia; aggodalmát fejezi ki olyan új esetek miatt, amelyekben a „nemzetbiztonságra” való hivatkozást indokként használják a kémszoftverek telepítésére és használatára, illetve a teljes titoktartást és az elszámoltathatóság hiányának elérésére; üdvözli a Bizottság azon kijelentését, hogy az EUB ítélkezési gyakorlatával összhangban a nemzetbiztonságra való puszta hivatkozás nem értelmezhető az uniós jog alóli korlátlan mentességként, és egyértelmű indokolást kell megkövetelnie; felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon ezt a nyilatkozatot azokban az esetekben, amikor visszaélésre utaló jelek merülnek fel; emlékeztet arra, hogy egy demokratikus és átlátható, a jogállamiságot tiszteletben tartó társadalomban a nemzetbiztonság nevében történő megfigyelésnek kivételnek, nem pedig szabálynak kell lennie;

44. ismételten felhívja a tagállamokat[46], hogy kövessék a PEGA és a Velencei Bizottság valamennyi ajánlását, amelyek fontos iránymutatást nyújtanak az alapvető jogok, a jogállamiság és a demokratikus felügyelet tiszteletben tartásának biztosításához; hangsúlyozza, hogy az intruzív megfigyelés minden esetében teljes körű elszámoltathatóságra és átláthatóságra van szükség; sürgeti a Bizottságot, hogy adjon választ a kémszoftver-technológiák jelentette növekvő fenyegetésekre; szorgalmazza a hatékony bírósági felügyeletet annak biztosítása érdekében, hogy a megfigyelést soha ne használják újságírókkal, aktivistákkal vagy politikai ellenfelekkel szemben;

45. sürgeti az EU EJEE-hez való csatlakozásának véglegesítését; emlékeztet arra, hogy az EUB 2/13. sz. véleményében számos jogi akadályt azonosított a csatlakozás előtt, és hangsúlyozza ezen akadályok kezelésének fontosságát az EU időben történő és sikeres csatlakozásának lehetővé tétele érdekében; kiemeli, hogy ez a lépés elengedhetetlen ahhoz, hogy az uniós jogi keret összhangba kerüljön az emberi jogok védelmének legmagasabb szintű normáival;

***Alapvető jogok a határokon és a migrációs politika***

46. emlékeztet arra, hogy az uniós migrációs és menekültügyi paktum szerinti új jogalkotási keret felülvizsgált szabályokat állapít meg a menekültügyi eljárásokra, a határigazgatásra és a szolidaritásra vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy hatékony végrehajtásához az alapvető jogok teljes körű tiszteletben tartására van szükség; rámutat arra, hogy az alapvető jogok tiszteletben tartását továbbra is szorosan nyomon kell követni;

47. felhívja az EU-t és a tagállamokat, különösen illetékes hatóságaikat, hogy migrációs politikáikban tartsák be a nemzetközi emberi jogi kötelezettségeket és kötelezettségvállalásokat, mozdítsák elő az azonnali vizsgálatokat, szorosan kövessék nyomon e politikák alapvető jogokra gyakorolt hatását mind a meglévő jogi kereteken belül, mind a jövőbeli jogszabályok kidolgozása során, és tartózkodjanak az egyenlőtlenséget és a kirekesztést súlyosbító migrációs politikák elfogadásától; ösztönzi az EU-t és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe a kiszolgáltatott csoportok helyzetét és sajátos szükségleteit; kéri, hogy hozzanak létre egy mechanizmust az e kötelezettségeknek való megfelelés nyomon követésére;

48. felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul és időben hajtsák végre a migrációs és menekültügyi paktumot; hangsúlyozza, hogy be kell tartani a végrehajtási határidőt; aggodalommal állapítja meg, hogy egyes tagállamok nem készültek fel a végrehajtási határidő betartására, többek között az alapvető jogokkal kapcsolatos

---

46 Különösen Görögországot, Ciprust, Olaszországot, Magyarországot, Lengyelországot és Spanyolországot.

rendelkezések tekintetében, és ösztönzi a folyamatos támogatást és együttműködést a teljes körű végrehajtás biztosítása érdekében; kiemeli, hogy a nemzetközi jog elismeri, hogy a menedékjog kérelmezése jogszerű cselekmény, és hogy ennek megfelelően a menedékkérőt nem lehet önkényesen őrizetbe venni kizárólag azon az alapon, hogy menedékkérő; emlékeztet arra, hogy a menedékkérők fogva tartásának végső eszköznek kell lennie, ha kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések nem alkalmazhatók hatékonyan; hangsúlyozza, hogy a menedékkérők fogva tartásának kivételesnek, szükségesnek és arányosnak kell lennie, és csak egyedi értékelés alapján, az uniós jogban meghatározott konkrét okokból rendelhető el;

49. határozottan elítéli az alapvető jogok határokon történő megsértését, valamint a nemzeti hatóságok, például a bűnüldöző szervek és a határőrök által alkalmazott rossz bánásmódot és erőszakot; megjegyzi, hogy az ilyen gyakorlatokat gyakran nem jelentik be és nem vizsgálják ki; megjegyzi továbbá, hogy számos tagállam továbbra is jelentős operatív nyomással szembesül külső határaikon; hangsúlyozza, hogy ezek a kihívások összehangolt európai választ követelnek meg, beleértve az egyszerűsített és hatékony eljárásokat is, teljes mértékben összhangban az alkalmazandó uniós és nemzetközi jogi kerettel;

50. megismétli a nemzetközi tengerjog szerinti azon kötelezettséget, hogy segítséget kell nyújtani a bajba jutott személyeknek, és sürgősen felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hozzanak létre állandó és összehangolt kutatási és mentési műveleteket gyors partra szállítással; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden lehetséges intézkedést a tengeren veszélyben lévő emberek életének megmentése érdekében; felszólít továbbá annak biztosítására, hogy a kutatási-mentési műveletek az uniós és a nemzetközi joggal összhangban működhessenek, és hogy ezeket a műveleteket lehetőség szerint koordinálják az érintett szereplők, köztük a tagállami hatóságok, az érintett uniós ügynökségek és az érintett nem kormányzati szereplők között;

51. emlékeztet arra, hogy az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökségről szóló rendelet[47] 46. cikke az alapvető jogok esetleges megsértései esetén aktiválható; felszólítja az Ügynökséget, hogy proaktívan és teljes mértékben használja ki a rendelkezésére álló valamennyi eszközt, különösen a 46. cikk aktiválásának lehetőségét az alapvető jogok esetleges megsértése esetén;

---

47 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1896 rendelete (2019. november 13.) az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2019.11.14., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj).

52. sürgeti a tagállamokat, hogy kellően vegyék figyelembe az Európa Tanács emberi jogi biztosának „A jogvédők védelme. A menekülteket, menedékkérőket és migránsokat Európában segítő emberijog-védők elnyomásának megszüntetése” című jelentésében[48] tett ajánlásokat; hangsúlyozza az emberi méltóság tiszteletben tartásán alapuló nyilvános vita fenntartásának fontosságát, ugyanakkor hangsúlyozza a migrációról és a menekültügyről folytatott, tényeken alapuló és felelős nyilvános vita fontosságát; határozottan elítéli a visszatérő menekült- és bevándorlóellenes retorikát;

***Nemi alapú erőszak, a nők jogai és az LMBTIQ+-személyek jogai***

53. határozottan elítéli a nők és az LMBTIQ+-személyek jogai terén számos tagállamban tapasztalható visszaesést; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy védjék meg a nemek közötti egyenlőséget és az alapvető jogokat, többek között azáltal, hogy fellépnek a dezinformációval és az e jogok korlátozására irányuló szervezett kampányokkal szemben, illetve meghozzák a nemek képviseletének előmozdításához szükséges intézkedéseket;

54. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket a genderellenes és jogellenes mozgalmak, köztük az LMBTIQ+-ellenes mozgalmak elleni küzdelem érdekében, és végezzenek mélyreható kutatást, nyomon követést és elemzést e mozgalmak hatásáról annak érdekében, hogy jobban megértsék működésüket, koordinációs és finanszírozási stratégiáikat; hangsúlyozza, hogy ez a megértés elengedhetetlen az EUSZ 2. cikkében foglalt értékeken alapuló inkluzív és toleráns Európa megőrzéséhez;

55. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az új többéves pénzügyi keretben ne bocsássanak rendelkezésre uniós finanszírozást olyan, a nemek közötti egyenlőség elleni és jogokat tagadó csoportok számára, amelyek célja a nők jogai és az LMBTIQ+-személyek jogai terén elért fejlődés visszaszorítása, sem pedig olyan csoportok vagy projektek számára, amelyek munkája nem tartja tiszteletben az EU értékrendjét és a Chartában felvázolt alapvető jogokat; sürgeti a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon a nemek közötti egyenlőség előmozdítását és a civil társadalom, többek között a nőjogi nem kormányzati szervezetek támogatását célzó, megosztott irányítás alá tartozó alapok tagállamokban történő végrehajtását annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen források megszerzésére irányuló pályázati felhívásokat ne függesszék fel vagy tartsák vissza szándékosan;

56. komoly aggodalmának ad hangot amiatt, hogy egyes tagállamokban fokozódnak az LMBTIQ+-közösség és alapvető jogaik elleni

---

48 https://rm.coe.int/recommendation-protecting-the-defenders-ending-repression-of-human-rig/1680ae9b1c.

támadások; hangsúlyozza, hogy ezek a támadások sértik a megkülönböztetésmentességhez való jogot, a törvény előtti egyenlőséghez való jogot és a törvény által megkülönböztetés nélkül nyújtott egyenlő védelmet; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy küzdjenek az LMBTIQ+-személyekkel szembeni erőszak és megkülönböztetés minden formája ellen, és kezeljék a védelmi intézkedések tagállamok közötti következetlen végrehajtásából eredő védelmi egyenlőtlenségeket; üdvözli az LMBTIQ+-személyek egyenlőségéről szóló, 2026–2030-as időszakra szóló új stratégiát, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák annak gyors végrehajtását; felhívja a tagállamokat, hogy újítsák meg az LMBTIQ+-személyekre vonatkozó nemzeti cselekvési terveket vagy stratégiákat, illetve fogadjanak el újakat az uniós kezdeményezések hatékony nemzeti intézkedésekkel való kiegészítése érdekében;

57. hangsúlyozza, hogy a nemek elismerésére irányuló jogi eljárások hiánya az alapvető jogok megsértését jelenti; elítéli a konverziós terápiákat, például a személyek szexuális irányultságának, nemi identitásának és/vagy nemi önkifejezésének megváltoztatására, elnyomására vagy elfojtására irányuló gyakorlatokat, amelyek az alapvető jogok megsértésének minősülnek, és sürgeti a Bizottságot, hogy konkrét intézkedésekkel lépjen fel ellenük; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy a „Legyen tilos a konverziós terápia az Európai Unióban” elnevezésű európai polgári kezdeményezés nyomon követéseként terjesszen elő egy olyan jogi aktusra irányuló javaslatot, amely valamennyi tagállamban bevezeti a konverziós terápiák uniós tilalmát;

58. mély aggodalmát fejezi ki az egyes tagállamokban az „LMBTIQ+ propaganda” elleni küzdelem ürügyén bevezetett diszkriminatív intézkedések miatt, amelyek hozzájárulnak az LMBTIQ+-személyeket célzó gyűlölet-bűncselekmények és gyűlöletbeszéd riasztó növekedéséhez; kiemeli az ilyen intézkedések negatív hatását a véleménynyilvánítás szabadságára és a gyülekezési szabadságra; hangsúlyozza, hogy ezek az intézkedések ösztönzik a megkülönböztetést és ellentétesek az uniós joggal; hangsúlyozza az LMBTIQ+-személyek önrendelkezési jogának és az ezzel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatnak a fontosságát;

59. felszólítja az összes tagállamot, hogy az uniós joggal, a Chartával, valamint az EUB és az EJEB ítélkezési gyakorlatával összhangban védjék meg az LMBTIQ+-jogokat; sürgeti a Bizottságot, hogy a rendelkezésére álló valamennyi mechanizmus felhasználásával foglalkozzon az EUB LMBTIQ+-személyek alapvető jogaival kapcsolatos ítéletei végrehajtásának folyamatos elmulasztásával;

60. emlékeztet arra, hogy számos tagállamban továbbra is jogi akadályok állnak az azonos neműek közötti élettársi kapcsolatok, a leszármazás és a házasságok határokon átnyúló elismerése előtt; figyelmeztet arra, hogy az ilyen gyakorlatok akadályozzák az LMBTIQ+-családok

Unión belüli szabad mozgását, sértik a törvény előtti megkülönböztetés tilalmának elvét, és kiemelik az LMBTIQ+-személyek egységes védelmének hiányát a tagállamokban; felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy jogilag ismerjék el az azonos neműek élettársi kapcsolatait; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozza át a 2004/38/EK irányelvet[49] annak érdekében, hogy az kifejezetten tartalmazza a magán- és családi élethez való jogok határokon átnyúló elismerését; hangsúlyozza, hogy minden gyermek egyenlő a törvény előtt, és hogy a tagállamoknak a gyermek mindenek felett álló érdekét szem előtt tartva kell eljárniuk;

61. emlékeztet a Parlamentnek a leszármazásról szóló rendeletre vonatkozó megbízatására, amely a család típusától függetlenül Unió-szerte támogatja a leszármazás elismerését; felhívja a tagállamokat, hogy mielőbb fogadják el a leszármazásról szóló rendeletet annak érdekében, hogy Unió-szerte jogbiztonságot nyújtsanak a szülők és a gyermekek számára, és biztosítsák, hogy az egyik uniós tagállamban megállapított leszármazást Unió-szerte automatikusan elismerjék; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a személyek szabad mozgásának, a gyermekek jogainak, a tartózkodási jognak és a családegyesítésnek a teljes körű tiszteletben tartását az EU-n belül, lehetővé téve minden polgár számára, hogy egyenlő jogokat élvezzen és teljes mértékben gyakorolhassa azokat;

62. üdvözli az EU nők jogaira vonatkozó ütemtervét és az ahhoz csatolt, a nemek közötti egyenlőséget biztosító társadalom alapelveiről szóló nyilatkozatot; sajnálatát fejezi ki azonban a határozott pénzügyi kötelezettségvállalások hiánya miatt; aggodalmát fejezi ki az egyenlőségközpontú Unió védelmére és előmozdítására irányuló törekvések elégtelen szintje miatt;

63. hangsúlyozza, hogy a nemi alapú erőszak – online és offline egyaránt – súlyos és széles körben elterjedt bűncselekmény, valamint az alapvető jogok és a törvény előtti egyenlőség elvének megsértése; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy lépjenek fel a nemi alapú erőszak minden formája ellen, online és offline egyaránt;

64. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a nemi alapú online erőszak formái és mintái folyamatosan változnak; hangsúlyozza, hogy az intim anyagok beleegyezés nélküli megosztása és a gyűlöletbeszéd az online erőszak legelterjedtebb formák közé tartoznak; hangsúlyozza,

---

49 Az Európai Parlament és a Tanács 2004/38/EK irányelve (2004. április 29.) az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2004.4.30., 77. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

hogy intézkedéseket kell kidolgozni a nemek közötti egyenlőséggel és a nők jogaival kapcsolatos nőgyűlölő értékek terjedésének kezelésére és ellensúlyozására; hangsúlyozza, hogy jobban meg kell érteni az incel jelenséget és ideológiát, és hangsúlyozza a megelőzés fontosságát az ilyen jelenségek és narratíváik elleni aktívabb politikák révén;

65. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak azzal a növekvő potenciális ártalommal és elrettentő hatással, amelyet az új technológiák, köztük a mesterséges intelligencia gyakorolhatnak az áldozatokra, és vezessenek be megelőző és támogató intézkedéseket; sürgeti továbbá a Bizottságot, hogy tegyen lépéseket a nőket célzó, mindent átható online erőszak ellen, amely egyre inkább akadályozza a nők közéletben való részvételét és egyenlő képviseletét; e tekintetben sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben és megfelelően hajtsák végre a vonatkozó jogszabályokat, különösen a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről szóló irányelvet[50] és a digitális szolgáltatásokról szóló rendeletet;

66. rendkívül sajnálatosnak tartja és elítéli a gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlöletbeszéd terjedését, többek között a közösségi médiában; hangsúlyozza, hogy ezek komoly fenyegetést jelentenek a demokráciára, a jogállamiságra és az alapvető jogokra nézve; kiemeli és határozottan elítéli a demokratikus vitára és az alapvető jogokra jelentett kockázatokat, amikor antidemokratikus mozgalmak és politikusok kihasználják a véleménynyilvánítás és az információ szabadságát a gyűlöletbeszéd, a dezinformáció, valamint az újságírók és a kisebbségek megfélemlítésének legitimálására; hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás szabadságát a törvény keretein belül és a Charta 11. cikkével összhangban kell gyakorolni, és az nem használható fel ürügyként a demokrácia és az alapvető jogok aláásására;

67. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket az offline és online gyűlöletbeszéd és gyűlölet-bűncselekmények elleni küzdelem érdekében, különösen ott, ahol az ilyen magatartás erőszakká, többek között nemi alapú erőszakká fokozódhat; hangsúlyozza továbbá annak fontosságát, hogy uniós jogszabályokat vezessenek be a gyűlölet-bűncselekmények és a gyűlöletbeszéd elleni küzdelem érdekében, többek között az olyan indokok alapján, mint a nemi identitás és a szexuális irányultság; ösztönzi a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az LMBTIQ+-személyek egyenlőségéről szóló, 2026–2030-as időszakra vonatkozó stratégiát; üdvözli a Bizottság arra irányuló

---

50 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1385 irányelve (2024. május 14.) a nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről (HL L, 2024/1385, 2024.5.24., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

kezdeményezését, hogy az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése szerinti uniós bűncselekmények listáját kiterjessze a gyűlöletbeszédre és a gyűlölet-bűncselekményekre, kiemelve, hogy e tekintetben szilárd uniós büntetőjogi választ kell biztosítani;

68. sürgeti a Tanácsot, hogy terjessze ki az EUMSZ 83. cikkének (1) bekezdése szerinti „uniós bűncselekmények” jelenlegi listáját a gyűlöletbeszédre és a gyűlölet-bűncselekményekre; felhívja a Tanácsot, hogy e tekintetben aktiválja az áthidaló klauzulát; felhívja a Bizottságot, hogy álljon készen az eljárás második szakaszának elindítására, és tegyen javaslatot a mind offline, mind online gyűlöletbeszéd és gyűlölet-bűncselekmények elleni küzdelemre irányuló irányelvre, és vegye figyelembe a Parlament ezzel kapcsolatos álláspontját[51];

69. hangsúlyozza, hogy a szexuális és reproduktív egészséghez és jogokhoz, többek között a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférés hiánya vagy megtagadása a nemi alapú erőszak egyik formája, valamint az emberi és alapvető jogok megsértése; sürgeti a Bizottságot, hogy aktívan törekedjen a szexuális és reproduktív egészséghez és jogokhoz való széles körű hozzáférés biztosítására; megismétli arra irányuló felhívását, hogy a biztonságos és legális abortuszhoz való jogot foglalják bele a Chartába;

70. sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a „My Voice My Choice: A biztonságos és hozzáférhető abortuszért” európai polgári kezdeményezés megfelelő nyomon követését, és terjesszen elő javaslatot egy olyan pénzügyi mechanizmusra, amely támogatja azokat a tagállamokat, amelyek hajlandók biztonságos szexuális és reproduktív egészségügyi szolgáltatásokat – többek között biztonságos és legális abortuszt – biztosítani azok számára az EU-ban, akik még mindig nem férnek hozzá ilyen szolgáltatásokhoz;

71. hangsúlyozza, hogy a nemi erőszaknak még mindig nincs a beleegyezés hiányán alapuló uniós fogalommeghatározása; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy sem a jogban, sem a gyakorlatban ne legyen olyan feltételezés, amely szerint a szexuális magatartással szembeni fizikai ellenállás hiánya beleegyezésnek számít, függetlenül attól, hogy az elkövető alkalmazott-e fenyegetést vagy fizikai erőszakot, vagy hogy az áldozat intim kapcsolatban, vagy házastársi kapcsolatban áll-e az elkövetővel; sürgeti továbbá azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy nemzeti jogszabályaikba foglalják bele a nemi erőszaknak az önkéntes hozzájárulás hiányán alapuló fogalommeghatározását, összhangban az isztambuli egyezménnyel és a nemzetközi normák fejlődésével; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő javaslatot egy ilyen uniós szintű fogalommeghatározásra; megismétli, hogy a szexuális erőszak,

---

51 https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2024-0044_HU.html.

beleértve a szexuális kényszerítést is, az emberi jogok és az emberi méltóság súlyos megsértése;

72. emlékeztet az elítélt szexuális bűnelkövető Jeffrey Epsteinnel kapcsolatban közzétett dokumentumok mennyiségére, ami jelzi, hogy számtalan bűncselekményt követtek el, és ebből kifolyólag azt is, hogy van egy nagy csoport rejtett bűnelkövető; megjegyzi, hogy jól dokumentált, hogy Epstein olyan hálózattal rendelkezett, amely Európa-szerte mélyen kiterjedt a hatalom – többek között uralkodói házak, vezető diplomaták és politikusok – folyosóira; elítéli, hogy még nem sikerült megállapítani, hogy e hálózat hány tagja tudott az emberkereskedelemről, a gyermekek szexuális kizsákmányolásáról, a csalásról és a pénzügyi bűncselekményekről, és kik vettek részt mindezekben; nemcsak azt hangsúlyozza, hogy súlyos aggodalomra ad okot, hogy ezek az egyének továbbra is szabadlábon vannak, hanem azt is, hogy a teljes körű elszámoltathatóság hiánya aláássa a jogállamiságot és a demokratikus intézményekbe vetett közbizalmat; hangsúlyozza, hogy az EU-n belüli, határokon átnyúló elemeket tartalmazó ügyeket uniós szinten kell kezelni; megkérdőjelezi azt, hogy EU képes kivizsgálni, megelőzni és leküzdeni a társadalom elitje által elkövetett összetett, határokon átnyúló bűncselekményeket; sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul bízza meg az EU bűnmegelőzési szakértői központját (a Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynöksége, Europol), az Európai Csalás Elleni Hivatallal és a nemzeti hatóságokkal együtt, hogy vizsgálják ki és elemezzék e bűnözői tevékenység jellegét, valamint azonosítsák azokat, akik felelősségre vonhatók;

73. sürgeti a tagállamokat, hogy nemzeti jogszabályaikban hivatalosan ismerjék el a nőgyilkosságot mint különálló nemi alapú bűncselekményt, fogadjanak el és hajtsanak végre átfogó stratégiákat annak megelőzése és leküzdése érdekében, biztosítsák valamennyi eset hatékony kivizsgálását és büntetőeljárás alá vonását, valamint biztosítsanak speciális menedékhelyeket, tanácsadást és kompenzációs mechanizmusokat az áldozatok hozzátartozói számára;

74. a leghatározottabban elítéli a szexuális kényszerítés és a szexuális erőszak egyéb formáinak háborús fegyverként való alkalmazását, és emlékeztet arra, hogy az ilyen magatartás a nemzetközi jog értelmében háborús bűncselekménynek vagy emberiesség elleni bűncselekménynek minősülhet; sürgeti az e bűncselekmények dokumentálására irányuló nemzetközi erőfeszítések megerősítését, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy biztosítsák a biztonságos és legális abortuszhoz való hozzáférést a szexuális erőszak áldozatai számára, beleértve a háborúval összefüggésben elkövetett nemi erőszak áldozatait is;

75. sürgeti az összes uniós tagállamot, hogy erősítsék meg az isztambuli egyezményt; mély aggodalmát fejezi ki azon tagállamok miatt,

amelyek még nem ratifikálták az egyezményt, valamint az isztambuli egyezményből való kilépések miatt; hangsúlyozza, hogy ezek a fejlemények az EU-szerte működő antidemokratikus erők által az egyezmény hatályával és céljaival kapcsolatban folytatott elhúzódó dezinformációs kampány eredményei;

***Fogvatartottak és fogvatartási körülmények***

76. emlékeztet arra, hogy a kínzásnak és az embertelen vagy megalázó bánásmódnak a Charta 4. cikkében és az EJEE 3. cikkében foglalt tilalma abszolút és eltérést nem engedő, és teljes mértékben alkalmazandó minden személyre, beleértve a szabadságuktól megfosztottakat is; sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy az Európa Tanács kínzás megelőzésével foglalkozó bizottsága és a nemzeti megelőző mechanizmusok korlátlan látogatásokat tehessenek valamennyi fogvatartási helyen, és hogy ajánlásaikat teljes mértékben végrehajtsák;

77. aggodalommal állapítja meg, hogy egyes tagállamokban az előzetes letartóztatást túlzott mértékben vagy megfelelő indokolás nélkül alkalmazzák; sürgeti a tagállamokat annak biztosítására, hogy a tárgyalás előtti szabadságelvonást csak végső esetben alkalmazzák, teljes mértékben tiszteletben tartva az EJEE normáit és az ártatlanság vélelmét, valamint hogy erősítsék meg az őrizetet elrendelő határozatok bírósági felügyeletét és időszakos felülvizsgálatát;

78. határozottan elítéli a szisztematikus túlzsúfoltságot, az orvosi ellátás hiányát és az előzetes letartóztatás jogellenes meghosszabbítását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a Nelson Mandela-szabályoknak, az ENSZ kínzás elleni egyezményének és annak fakultatív jegyzőkönyvének, valamint az európai börtönszabályoknak való teljes körű megfelelést azáltal, hogy valamennyi börtönben javítják a fogvatartási körülményeket, megelőző és rehabilitációs intézkedéseket fogadnak el, többek között a fiatalkorúak számára fenntartott létesítményekben, valamint kezelik a túlzsúfoltságot, biztosítják az egészségügyi ellátáshoz és a pszichológiai támogatáshoz való hozzáférést, és megerősítik az öngyilkosság megelőzésére irányuló intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy az emberi méltóság védelme a társadalom demokratikus erejének mércéje;

79. felhívja a Bizottságot, hogy foglalkozzon a börtönökben elkövetett súlyos jogsértésekkel, összhangban az EU-nak az EUSZ 2. cikkében foglalt értékek fenntartására vonatkozó kötelezettségével;

***Veszélyben lévő civil társadalom***

80. emlékeztet arra, hogy az EUSZ 11. cikkének (2) bekezdése szerint az uniós intézményeknek nyílt, átlátható és strukturált párbeszédet kell fenntartaniuk a civil társadalmi szervezetekkel és az érdekképviseleti

szervezetekkel; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a jó kormányzás normáival összhangban biztosítsák a hatékony konzultációs folyamatokat, mozdítsák elő a polgárok és a civil társadalmi szervezetek bevonását és hatékony részvételét a szakpolitikai döntéshozatalban, többek között az alapvető jogok védelmével és előmozdításával kapcsolatos kérdésekben, és támogassák az uniós szakpolitikákban való részvételi képességüket, biztosítva ugyanakkor az átláthatóságot és az alkalmazandó szabályoknak való teljes körű megfelelést;

81. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a civil társadalmi szervezetek fenntartható, rugalmas és hozzáférhető finanszírozását és az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést;

82. üdvözli a Bizottság következő többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos javaslatát, amely lehetővé teszi a befagyasztott pénzeszközök civil társadalmi szervezetek számára való újraelosztását, és hangsúlyozza, hogy garantálni kell, hogy az ilyen források egy részét az alapvető jogok és más uniós értékek előmozdításán dolgozó szervezetek támogatására fordíthassák azokban a tagállamokban, ahol a pénzeszközök továbbra is be vannak fagyasztva; emlékeztet a Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek program fontosságára a Szerződésekben, a Chartában és az alkalmazandó nemzetközi emberi jogi egyezményekben rögzített jogok és értékek védelme és előmozdítása terén, különösen a civil társadalmi szervezetek támogatása, valamint a polgári és demokratikus részvétel ösztönzése révén, a nyitott, jogokon alapuló, demokratikus, egyenlő és inkluzív társadalmak fenntartása és továbbfejlesztése érdekében; úgy véli, hogy az új AgoraEU programnak legalább ugyanolyan ambíciószintet kell biztosítania, mint a Polgárok, egyenlőség, jogok és értékek programnak;

83. üdvözli a Bizottság civil társadalomra vonatkozó uniós stratégiáját; üdvözli továbbá, hogy a stratégia a civil társadalmi szervezetekre és az emberijog-védőkre összpontosít, és olyan intézkedéseket tartalmaz, mint a civil társadalommal való hatékony és érdemi együttműködés megerősítése, nyitott, biztonságos és támogató civil társadalmi tér garantálása támogatás és védelem biztosítása révén – beleértve a civil társadalmi szervezetek adminisztratív terheinek csökkentését a helyszínen – valamint a civil társadalmi szervezetek megfelelő, fenntartható és átlátható finanszírozással történő támogatása; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a stratégia teljes körű végrehajtását, és jogállamisági jelentéseiben szisztematikusan kövesse nyomon a civil társadalmi tér helyzetét;

84. mély aggodalmát fejezi ki a civil társadalmi mozgástér folyamatos szűkülése, valamint a civil társadalmi szervezetek és az emberijog-védők növekvő üldöztetése miatt számos tagállamban, különösen a rasszizmus elleni küzdelem, az éghajlati igazságosság, az LMBTIQ+-jogok, a nők jogai és a migráció területén dolgozók esetében;

megjegyzi, hogy ezek a csoportok számos fenyegetéssel szembesülnek, többek között jogi és pénzügyi korlátozásokkal, a finanszírozás felfüggesztésével, lejáratú kampányokkal, megfélemlítéssel és kriminalizálással; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a gyülekezési, véleménynyilvánítási és egyesülési szabadság korlátozása gyakran aránytalanul érint bizonyos csoportokat vagy ügyeket;

85. hangsúlyozza, hogy a békés gyülekezéshez való jog, az egyesülés és a véleménynyilvánítás szabadsága, valamint a művészetek és a tudományok szabadsága a nemzetközi és az uniós jog által védett alapvető jogok, és alapvető fontosságúak a demokrácia szempontjából; hangsúlyozza, hogy a Charta 12. cikkében és az EJEE 11. cikkében biztosított egyesülési szabadság a demokratikus társadalom sarokköve;

86. elítéli a humanitárius dolgozók és aktivisták kriminalizálását; ösztönzi a tagállamokat annak biztosítására, hogy a kiszolgáltatott személyeknek nyújtott humanitárius segítségnyújtást ne nyilvánítsák bűncselekménnyé; emlékeztet arra, hogy az uniós jogszabályokat össze kell hangolni az európai és nemzetközi emberi jogi normákkal, és felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak azokkal a helyzetekkel, amikor erre az összehangolásra nem került sor;

87. aggodalommal állapítja meg, hogy számos tagállam, valamint tagjelölt és potenciális tagjelölt ország aránytalan intézkedéseket vezetett be a humanitárius dolgozókkal és aktivistákkal szemben; határozottan elítéli a „külföldi ügynökökre vonatkozó jogszabályok” alkalmazását, amelyek elfojtják az eltérő véleményeket, célba veszik a civil társadalmi szervezeteket és korlátozzák azok működését, elrettentő hatást gyakorolva a civil társadalomra és az emberijog-védőkre; elítéli az egyes tagállamokban a békés tüntetésekkel szemben hozott aránytalan intézkedéseket, beleértve a megelőző tilalmakat, a túlzott erőszak alkalmazását és a tüntetők fogva tartását, amelyek visszatartó hatással járnak; felszólítja a tagállamokat, hogy tartózkodjanak a békés tüntetések résztvevőivel szembeni aránytalan jogi lépésektől;

88. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a békés gyülekezéshez való jog gyakorlását, tartózkodjanak olyan intézkedések előterjesztésétől vagy végrehajtásától, amelyek visszatartó hatással lehetnek a civil társadalmi térre, aggodalommal jegyezve meg, hogy egyes tagállamokban ilyen kísérleteket figyeltek meg, és segítsék elő a közérdeket érintő kérdésekről folytatott egészséges vitát; elítél minden olyan gyakorlatot, amely visszatartó hatást gyakorol a békés tüntetésekre, például a túlzott erőszak alkalmazását, a megfigyelést és a bírósági zaklatást;

89. felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre gyorsreagálási mechanizmust az EU-ban az uniós értékeket védő és előmozdító, fenyegetett civil társadalmi szervezetek és emberijog-védők támogatására; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy európai civil társadalmi térre vonatkozó mutatót, amely nyomon követi a civil társadalom számára kedvező környezetet, és évente jelentést tesz arról; felszólít továbbá az uniós átláthatósági nyilvántartás valamennyi szereplője finanszírozásának átláthatóságára;

90. sürgeti a tagállamokat, hogy hajtsák végre a közéletben részt vevő újságírók és emberijog-védők védelméről szóló (EU) 2022/758 bizottsági ajánlást[52];

***Strukturális rasszizmus és hátrányos megkülönböztetés***

91. emlékeztet arra, hogy az uniós szerződések és a Charta rögzítik az EU megbízatását és felelősségét a megkülönböztetés elleni küzdelem és a mindenki számára biztosítandó egyenlő bánásmód előmozdítása terén; felhívja a Bizottságot, hogy orvosolja a megkülönböztetés elleni uniós keret hiányosságait, és sürgeti a tagállamokat, hogy teljes mértékben és megfelelően hajtsák végre a megkülönböztetés elleni hatályos uniós jogszabályokat;

92. üdvözli a Bizottság azon döntését, hogy eláll a javasolt hátrányos megkülönböztetés tilalmáról szóló horizontális irányelv visszavonásától; megismétli arra irányuló felhívását, hogy haladéktalanul oldják fel az irányelvről a Tanácsban folytatott megbeszélések útjában álló akadályokat, és sürgeti a tagállamokat, hogy kössenek megállapodást erről;

93. elismeri és elítéli a nyilvános diskurzus által táplált sztereotípiák által vezérelt strukturális rasszizmust az EU-ban, amely a kisebbségekkel szembeni megkülönböztetést eredményez életük minden területén; mély aggodalmát fejezi ki a rasszizmus és az idegengyűlölet egyéni, strukturális és intézményi formái miatt az EU-ban, valamint az arab emberek[53], a fekete bőrű európaiak[54], az ázsiai

---

52 A Bizottság (EU) 2022/758 ajánlása (2022. április 27.) a közéletben részt vevő újságíróknak és emberijog-védőknek a nyilvánvalóan megalapozatlan vagy visszaélésszerű bírósági eljárásokkal („közéleti részvételt akadályozó stratégiai perekkel”) szembeni védelméről (HL L 138., 2022.5.17., 30. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2022/758/oj).

53 https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2017-eu-midis-ii-main-results_en.pdf.

54 https://fra.europa.eu/en/publication/2026/antisemitism-overview.

származású emberek[55], a zsidó emberek[56], a muzulmánok[57] és a roma emberek[58] növekvő megkülönböztetése miatt; sürgeti a tagállamokat, hogy minden szinten küzdjenek a megkülönböztetés ellen;

94. hangsúlyozza, hogy küzdeni kell a törvény előtti hátrányos megkülönböztetés valamennyi formája ellen; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamokban nem történt előrelépés az egyenlőségre és a megkülönböztetésmentességre vonatkozó jogszabályok terén, és nem hajtották végre azokat; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a meglévő uniós jogszabályok, például az egyenlő bánásmódról szóló 2000/78/EK irányelv[59] ellenére továbbra is hiányosságok vannak a jogi keretben, a végrehajtásban és az érvényesítésben, így az áldozatok nem rendelkeznek megfelelő jogorvoslati lehetőségekkel; emlékeztet arra, hogy a tagállamok jogi kereteinek jogrendszereikben rögzíteniük kell az egyenlő bánásmód elvét, és minden egyén számára biztosítaniuk kell az igazságszolgáltatáshoz való tényleges hozzáférést; felhívja a Bizottságot, hogy lépjen fel ezen elvek be nem tartása esetén;

95. hangsúlyozza, hogy az uniós forrásokhoz való hozzáférést az alapvető jogok, többek között a megkülönböztetésmentesség elvének teljes körű tiszteletben tartásától kell függővé tenni, és átlátható elkülönítésre szólít fel az emberi jogok és az egyenlőségre összpontosító civil társadalmi szervezetek hosszú távú támogatásának garantálása érdekében;

96. sürgeti a tagállamokat, különösen Magyarországot, hogy vizsgáljanak felül minden olyan jogszabályt vagy politikát, amely hátrányosan megkülönbözteti az LMBTIQ+- személyeket és a szivárványcsaládokat; felszólítja Magyarországot annak biztosítására, hogy a nemzeti alkotmányos és jogszabályi keretekkel ne lehessen visszaélni az uniós jog elsőbbségének aláásása vagy a kisebbségek „nemzeti identitás” ürügyén történő megbélyegzése érdekében; határozottan elítéli az úgynevezett „gyermekvédelmi” törvény folyamatos alkalmazását Magyarországon, ami a Charta 7., 11., 21. és 24. cikkével ellentétes közvetlen megkülönböztetésnek

---

55 https://fra.europa.eu/en/publication/2024/being-muslim-eu.
56 https://fra.europa.eu/en/publication/2025/roma-survey-2024.
57 https://infocuria.curia.europa.eu/tabs/document?source=document&text=&docid=300973&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&occ=first∂=1&cid=900537.
58 https://fra.europa.eu/en/publication/2025/roma-survey-2024.
59 A Tanács 2000/78/EK irányelve (2000. november 27.) a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról (HL L 303., 2000.12.2., 16. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2000/78/oj).

minősül[60]; felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen értékelje a helyi önazonosság védelméről szóló magyar törvény uniós joggal, különösen a faji egyenlőségről szóló irányelvvel és a Chartával való összeegyeztethetőségét;

97. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges intézkedést, beleértve kötelezettségszegési eljárások elindítását is, amennyiben jogsértéseket tárnak fel; felszólítja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a helyi lakás- és lakhatási politikák teljes mértékben megfeleljenek az egyenlőség és a megkülönböztetésmentesség elvének, és ne eredményezzenek etnikai vagy társadalmi-gazdasági szegregációt;

98. hangsúlyozza, hogy az uniós jog elsőbbsége az Unió működésének és a jogállamiság tagállamok közötti tiszteletben tartásának sarokköve, amely mellett a csatlakozáskor valamennyi tagállam elkötelezi magát; sürgeti az összes tagállamot, hogy tartsák be az EUB és az EJEB jelenlegi ítélkezési gyakorlatát; felhívja a Bizottságot, hogy gondosan kövesse nyomon az EUB és az EJEB által hozott ítéletek tagállamok általi végrehajtását, különös tekintettel a megkülönböztetésmentességre, a nemek közötti egyenlőségre és a kisebbségek jogaira vonatkozó ítéletekre;

99. felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő új, ambiciózus egyenlőséggel kapcsolatos és rasszizmus elleni stratégiákat az elkövetkező évekre, amelyek magukban foglalják a Parlament ajánlásait is, annak érdekében, hogy átfogóan kezeljék a megkülönböztetést az élet minden területén; hangsúlyozza, hogy átfogó és összehangolt megközelítést kell biztosítani valamennyi meglévő és jövőbeli stratégiában, keretben és cselekvési tervben a szinergiák maximalizálása és végrehajtásuk koherenciájának biztosítása érdekében;

100. felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el és teljes mértékben hajtsanak végre a rasszizmus elleni nemzeti cselekvési terveket vagy ambiciózus normákat tartalmazó stratégiákat, így egyértelmű célokat, határidőket és költségvetéseket; felhívja a Bizottságot, hogy a civil társadalommal együttműködve biztosítson rendszeres nyomonkövetési mechanizmusokat;

101. hangsúlyozza, hogy az EU-ban tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat megkülönböztetéstől mentesen kell kezelni; rámutat arra, hogy a harmadik országbeli állampolgároknak a nemzetközi és az uniós jog alapján joguk van nemzetközi védelemért folyamodni, többek között összhangban a visszaküldés tilalmának elvével; felhívja

---

60 https://infocuria.curia.europa.eu/tabs/document?source=document&text=&docid=300973&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=900537.

a tagállamokat, hogy tartsák fenn a jogállamiságot és a Chartában rögzített alapvető jogokat, valamint hajtsák végre a társjogalkotók által elfogadott jogszabályokat; hangsúlyozza, hogy az EUB és az EJEB ítéletei kötelező erővel bírnak;

102. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tiltsák be az etnikai alapú profilalkotást és más diszkriminatív gyakorlatokat, többek között a határokon is, különítsenek el jelentős forrásokat a befogadáson és jogokon alapuló kezdeményezésekre, és hozzanak létre független nyomonkövetési, elszámoltathatósági és panasztételi mechanizmusokat; felhívja a Bizottságot, hogy az algoritmikus megkülönböztetés megelőzése érdekében hozzon létre kötelező erejű emberi jogi és esélyegyenlőségi hatásvizsgálatokat; felhívja továbbá a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a faji alapon megkülönböztetett közösségek szennyezésnek, környezetkárosodásnak és éghajlattal kapcsolatos kockázatoknak való aránytalan kitettségével;

103. felhívja a tagállamokat, hogy az ENSZ párizsi elveivel összhangban hozzanak létre nemzeti emberi jogi intézményeket függetlenségük és feladataik hatékony ellátására való képességük garantálása, valamint a politikai beavatkozással szembeni biztosítékok nyújtása érdekében;

104. felhívja a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az (EU) 2024/1500[61] és az (EU) 2024/1499 irányelvet[62], amelyek minimumszabályokat állapítanak meg az esélyegyenlőségi szervek számára; konkrét intézkedésekre szólít fel az esélyegyenlőségi szervek függetlenségének garantálása és az esélyegyenlőség előmozdítása terén való hatékonyságának biztosítása érdekében; ösztönzi a civil társadalmi szervezetek támogatását az egyenlőség előmozdítását célzó oktatási kezdeményezések kidolgozásában és

---

61 Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1500 irányelve (2024. május 14.) a foglalkoztatás és munkavégzés területén a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód és esélyegyenlőség tekintetében az egyenlőséggel foglalkozó szervekre vonatkozó előírásokról, valamint a 2006/54/EK és a 2010/41/EU irányelv módosításáról (HL L, 2024/1500, 2024.5.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1500/oj).

62 A Tanács (EU) 2024/1499 irányelve (2024. május 7.) a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód, a foglalkoztatás és a munkavégzés terén a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód, a szociális biztonság, továbbá az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása terén a férfiak és a nők közötti egyenlő bánásmód tekintetében az egyenlőséggel foglalkozó szervekre vonatkozó előírásokról, valamint a 2000/43/EK és a 2004/113/EK irányelv módosításáról (HL L, 2024/1499, 2024.5.29., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1499/oj).

terjesztésében, valamint a széles körű tájékoztatás és hozzáférhetőség biztosításában;

105. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy holisztikus módon tegyenek hatékony lépéseket az antiszemitizmus, az idegengyűlölet, a rasszizmus, a nőgyűlölet, a homofóbia, a transzfóbia és az előítéletek, az intolerancia, a megkülönböztetés vagy a gyűlölet-bűncselekmények bármely más formája ellen; további folyamatos erőfeszítésekre szólít fel mind uniós, mind nemzeti szinten a kapcsolódó gyűlölet-bűncselekmények nyomon követése, megelőzése és kivizsgálása, valamint a kisebbségek védelme érdekében;

106. aggodalommal veszi tudomásul az FRA megállapításait, amelyek az antiszemitizmus jelentős növekedését jelzik Unió-szerte, többek között az online térben, a közterületeken és a helyi közösségeken belül; hangsúlyozza, hogy sok zsidó személy számol be arról, hogy akadályokba ütközik identitásának nyílt kifejezése során, és továbbra is biztonsági aggályokkal néz szembe; sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy erősítsék meg a megelőzési, bejelentési és áldozatsegítő mechanizmusokat, gyorsítsák fel az antiszemitizmus elleni küzdelemre vonatkozó uniós stratégia végrehajtását, biztosítsák az uniós és nemzeti jog teljes körű végrehajtását, és szükség esetén fokozzák az oktatási, figyelemfelkeltő és biztonsági intézkedéseket; határozottan elítéli az antiszemitizmus növekvő szintjét az EU-ban;

107. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy néhány tagállamban elfogadott egyes politikák bizonyos csoportokkal szembeni megkülönböztetéshez vezettek, beleértve a faj, bőrszín, etnikai származás, nyelv, vallás, fogyatékosság vagy szexuális irányultság alapján meghatározott csoportokat is; elítéli, hogy az ilyen politikák hatásai közé tartoznak a diszkriminatív jogi és bűnüldözési gyakorlatok, valamint a politikai, vallási és egyéb diskurzusformák delegitimálása, és egyes esetekben bűncselekménnyé nyilvánítása vagy bűncselekménnyé nyilvánításának kísérlete; felszólítja a tagállamokat, hogy tartózkodjanak az ilyen gyakorlatoktól, illetve az olyan politikák és jogszabályok elfogadásától, amelyek ilyen következményekkel járhatnak ezekre a csoportokra nézve;

108. határozottan elítéli a vallási közösségekkel szembeni megkülönböztetés és ellenségeskedés minden formáját, beleértve az iszlamofóbiát, valamint a megkülönböztetés és a rasszizmus minden egyéb formáját Unió-szerte, beleértve az erőszakos cselekményeket, a megfélemlítést, a gyűlöletbeszédet és a gyűlölet-szimbólumok nyilvános helyeken való megjelenítését; felhívja a tagállamokat és a tagjelölt országokat annak biztosítására, hogy valamennyi kisebbség tagjai egyenlő bánásmódban részesüljenek a törvény előtt;

109. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy foglalkozzanak a kiszolgáltatott csoportok, köztük a romák által tapasztalt

megkülönböztetéssel és társadalmi kirekesztéssel, és biztosítsák a romák egyenlőségére, befogadására és részvételére vonatkozó uniós stratégiai keret hatékony végrehajtását; sürgeti a tagállamokat, hogy hajtsák végre az EJEB romák jogaival kapcsolatos ítéleteit, és felhívja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon azok végrehajtását;

110. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy küzdjenek a fogyatékossággal élő személyekkel szembeni megkülönböztetés ellen, és mozdítsák elő teljes körű társadalmi befogadásukat és részvételüket; felhívja továbbá az EU-t és a tagállamokat, hogy kövessék a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény ajánlásait a fogyatékossággal élő személyekkel szembeni megkülönböztetés megszüntetése, valamint az alapvető jogaik egyenlő gyakorlásának és a társadalom valamennyi területén való teljes körű részvételüknek a biztosítása érdekében[63];

111. elítéli a fogyatékossággal élő személyekkel szembeni erőszak és kényszerítés minden formáját, különösen a kényszersterilizációt, amely az emberi méltóság és a testi épség súlyos megsértését jelenti; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kivétel nélkül nyilvánítsák bűncselekménnyé a fogyatékosságon vagy jogképességen alapuló kényszersterilizációt, és nyújtsanak kártérítést a túlélőknek; felszólít egy egyenlőségre és interszekcionalitásra vonatkozó uniós cselekvési terv kidolgozására; sürgeti a nemzeti jelnyelvek elismerését és felvételét az EU nyelvi sokszínűségének részeként;

112. felszólít az uniós fogyatékosságügyi platformnak mint a fogyatékossággal élő személyek szervezeteivel folytatott szakpolitikai párbeszéd állandó részvételi mechanizmusának megerősítésére; kéri, hogy a Bizottság tartsa fenn a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló uniós stratégia (2021–2030) átlátható nyomonkövetési keretét, éves nyilvános jelentéstétellel és a civil társadalom érdemi bevonásával; hangsúlyozza, hogy az uniós intézményeknek jó példával kell elöl járniuk azáltal, hogy biztosítják az akadálymentességet, az inkluzív munkaerő-felvételt és a fogyatékossággal élő személyzet számának jelentős növelését az uniós közigazgatáson belül; támogatja egy fogyatékosságügyi cselekvési terv végrehajtását az EU külső fellépéseiben, biztosítva, hogy az EU fejlesztési és humanitárius programjai a fogyatékossággal élő személyek jogairól szóló egyezmény 32. cikkével összhangban teljes mértékben integrálják a fogyatékossággal élő személyek jogait;

---

63 https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/Download.aspx?symbolno=CRPD%2FC%2FEUR%2FCO%2F2-3&Lang=en.

***A szociális és gazdasági jogok védelme és a környezeti hatások kezelése***

113. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a társadalmi befogadás előmozdítására és az életszínvonal javítására – többek között a megfizethető lakhatáshoz, a minőségi oktatáshoz, a szociális biztonsághoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésre – szánt uniós forrásokat hatékonyan és átláthatóan használják fel; aggodalmát fejezi ki a pénzeszközökkel való visszaélés közelmúltbeli esetei miatt;

114. sürgeti a Bizottságot, hogy erősítse meg a nyomon követést, az ellenőrzést és a közvetlen közösségi részvételt annak biztosítása érdekében, hogy minden euró eljusson a tervezett kedvezményezettekhez, és hozzájáruljon a hátrányos helyzetű és marginalizált csoportok, köztük az etnikai kisebbségek, valamint a zöld és digitális átállás által érintett személyek életkörülményeinek tényleges javításához; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az Európai Szociális Charta és a szociális jogok európai pillérének tiszteletben tartását; felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse nyomon ezek végrehajtását, és tegyen lépéseket elégtelen végrehajtás esetén;

115. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a lakhatást árucikként kezelik; felszólít a szociális és megfizethető lakhatáshoz való hozzáférés növelésére, valamint olyan hosszú távú, jogokon alapuló lakhatási stratégiák elfogadására, amelyek a hajléktalanság megelőzésére is összpontosítanak; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a megfizethető lakhatásra vonatkozó, küszöbön álló uniós cselekvési terv prioritásként kezelje a hozzáférhetőséget, a megfizethetőséget és az energiahatékonyságot, és fontolja meg egy külön alap létrehozását;

116. hangsúlyozza az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés, az átláthatóság és a környezetvédelmi ügyekben való részvétel biztosításának fontosságát; kéri, hogy a magas szintű környezetvédelem elérésére és a környezet minőségének javítására irányuló, a Charta 37. cikkében foglalt intézkedéseket építsék be az uniós politikákba; ismételten kéri, hogy a Charta ismerje el az egészséges környezethez való jogot; sürgeti az EU-t és a tagállamokat, hogy tegyenek azonnali lépéseket az éghajlatváltozás elleni küzdelem érdekében; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy terjessze ki az Európai Ügyészség megbízatását a környezeti bűncselekményekre is;

117. emlékeztet arra, hogy a szegénység sérti az emberi méltóságot, és aláássa a Charta és az EUMSZ 9. cikke által elismert alapvető jogok teljes körű érvényesítését; hangsúlyozza, hogy a szegénység elleni küzdelemnek ezért központi prioritásnak kell lennie az EU és valamennyi tagállam számára; felszólít arra, hogy a szegénység

felszámolására irányuló célkitűzéseket építsék be a vonatkozó uniós gazdasági, szociális és környezetvédelmi politikákba a szociális jogok európai pillérével és az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival (1. fenntartható fejlődési cél) összhangban lévő általános érvényesítési megközelítés révén; sürgeti a Bizottságot, hogy a szegénység felszámolását horizontális célkitűzésként rögzítse a következő uniós stratégiai ciklusban, és hozzon létre egyértelmű irányítási és nyomonkövetési mechanizmusokat;

118. megismétli, hogy a megfelelő jövedelemhez való hozzáférés a méltóságteljes élet előfeltétele; megjegyzi, hogy egy az aktív befogadást biztosító megfelelő minimumjövedelemről szóló tanácsi ajánlásra irányuló bizottsági javaslat nyomon követéseként a megfelelő minimumjövedelemről szóló uniós irányelv hozzájárulhatna ahhoz a célhoz, hogy 2030-ra valamennyi tagállamban legalább a felére csökkenjen a szegénység;

119. felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy szegénység elleni európai stratégiát – így mérhető köztes célokat is – azzal a céllal, hogy 2035-ig felszámolja a szegénységet; sürgeti a Bizottságot, hogy hozzon létre egy szegénység elleni uniós munkacsoportot, amelynek célja a küszöbön álló uniós szegénységellenes stratégia végrehajtásának és koordinációjának nyomon követése, valamint a többdimenziós szegénység és egyenlőtlenség tagállamok közötti nyomon követése; szorgalmazza a szegénységben élők és képviseleti szervezeteik strukturált részvételét;

120. kiemeli, hogy a szegénység a nem, az életkor, a fogyatékosság, az etnikai származás, a migrációs státusz, valamint a vidéki vagy regionális hátrány metszéspontjában jelenik meg; célzott szegénységellenes intézkedésekre szólít fel; hangsúlyozza, hogy az interszekcionális szegénység elleni küzdelemhez intézkedések kombinációjára van szükség, beleértve a megkülönböztetésellenes politikát, a minőségi foglalkoztatást, a megfizethető szolgáltatásokat és a foglalkoztathatóságot javító intézkedéseket;

121. elismeri, hogy a szegénységben élők érdemi részvétele elengedhetetlen a demokratikus legitimitáshoz és a szegénység elleni politikák hatékonyságához; a párbeszéd célját szolgáló állandó struktúrákat szorgalmaz uniós és nemzeti szinten a civil társadalmi szervezetekkel és a szociális partnerekkel a társadalmi befogadás fokozása érdekében;

***A 2025 utáni időszak***

122. emlékeztet arra, hogy az uniós projekt alapjainak egyik pillére az emberek jólléte, és úgy véli, hogy a geopolitikai, biztonsági és társadalmi-gazdasági kihívásoktól függetlenül az EU nem hagyhatja figyelmen kívül azokat a szociális és alapjogi dimenziókat, amelyekre a projekt épült; kéri a Bizottságot, hogy valamennyi meglévő és

jövőbeli uniós szakpolitikában megfelelően vegye figyelembe az egyének, köztük a legkiszolgáltatottabbak jóllétét, és politikai biztonsági menetrendjébe foglalja bele az élelmezés- és egészségbiztonságot;

°

° °

123. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.